

Stavební veletrhy Brno 2001

Na 90.000 návštěvníků zhlédlo nabídku 1.400 firem z 21 zemí světa na celkové čisté výstavní ploše větší než 58.000 m².

1. den na stavebních veletrzích - 24. 4. 2001

- ▲ Ing. Václav Mach, předseda ČKAIT, v rozhovoru s rektorem VUT Brno Prof. RNDr. Ing. Janem Vrbkou, DrSc., v budově protokolu BVV, a. s., před slavnostním otevřením veletrhů.
- ▲ Slavnostní otevření stavebních veletrhů v pavilonu E v 10.00 hodin - Ing. Václav Mach a místopředseda ČKAIT Ing. Miroslav Čermák, CSc.
- ▼ Ing. Václav Mach a Ing. Miroslav Čermák, CSc., s manažerkou veletrhů IBF a URBIS Ing. Janou Ostrou na vyhlášení výsledků již šestého ročníku soutěže Interiér roku v pavilonu G1 v expozici Design Centra ČR.
- ▼ Stavařský oběd ve stanu Starobrna v prostorách centra vzorových domů EDEN 3000.

ZPRÁVY

ČKAIT

18. 5. 2001

+informace

VYDÁNO PRO ČLENY ČKAIT

ČESKÉ KOMORY AUTORIZOVANÝCH
INŽENÝRŮ A TECHNIKŮ ČINNÝCH VE VÝSTAVĚ

21²⁰
01

SHROMÁŽDĚNÍ DELEGÁTŮ ČKAIT PRAHA 2001

Obsah

Z NAŠEHO POHLEDU

Co přineslo Shromáždění delegátů 2001	1
---	---

NÁZORY A STANOVISKA

Tříbení názorů před usnesením Shromáždění delegátů 2001	2
Úpravy řádů ČKAIT	2
Časopis Zprávy a informace ČKAIT usiluje o zkvalitnění komunikace mezi členy a představiteli Komory	2

Z ČINNOSTI KOMORY

Komora má dva nové čestné členy	3
Koncepce celoživotního vzdělávání schválena	4
Dodatek ke smlouvě o vzájemném uznávání odborné způsobilosti mezi SKSI a ČKAIT je připraven	4

VYBRÁNO Z DISKUSE NA SD

Ing. K. Havlíček, Doc. Ing. M. Pavlík, CSc.	5
Ing. M. Mašek	6
JUDr. M. Hegenbart	7
Ing. arch. P. Bílek	8
Ing. arch. J. Fibiger, CSc., Ing. J. Frýba	9
Ing. J. Lébl, Ing. J. Turek, Ing. M. Trnka, CSc.	10
Ing. J. Konícar, Dr. Ing. V. Sklenář, CSc.,	10
Ing. J. Kottová, Ing. K. Vaverka,	10
Ing. I. Hačkář, Ing. V. Oupor	11
Ing. L. Vonáček, Ing. B. Kujal	12
Ing. J. Luňáček	12
Doc. Ing. L. Lamboj, CSc.	13

INFORMAČNÍ CENTRUM

Příprava a realizace telekomunikačních staveb podle nového telekomunikačního zákona	14
1. Bienále – Technické památky a konverze objektů industriální architektury 2001	14

PRÁVO

Úvodní část k zákonu č. 50/1976 Sb.	15
Zákon č. 59/2001 Sb., kterým se mění stavební zákon ...	15

ODBORNÉ AKCE

6. mezinárodní konference Městské inženýrství Karlovy Vary 2001	15
České odborné akce	16
Mezinárodní kongresy, sympozia a výstavy	16

PUBLIKACE

Zahraniční odborné publikace	16
------------------------------------	----

Z + i 2/01

Pro své členy vydává Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě

Redakční rada:

Ing. Miroslav Loutocký, tajemník RS Brno, člen představenstva ČKAIT

Ing. Jiří Kuchynka

Ing. Miroslav Najdekr, CSc., předseda Autorizační rady ČKAIT

Ing. Jiří Schandl, přednosta výboru oblasti České Budějovice

Doc. Ing. Vojtěch Mencl, CSc., člen představenstva RS Brno

Doc. Ing. Otakar Gartner, CSc.

Ing. Ivana Šustalová

Ing. Jan Bedrníček, tajemník ČKAIT

JUDr. Marie Urbancová, kancelář RS Brno

Marie Báčová, Informační centrum ČKAIT

Ing. František Bartoň, Hradec Králové

Ing. Svatopluk Zidek, přednosta oblasti Karlovy Vary, člen představenstva ČKAIT

Adresa redakce: ČKAIT - regionální sekce Brno

Vrchlického sad 2, 602 00 Brno

telefon/fax: 05/57 43 10, telefon: 05/45 21 21 23

e-mail: ckait@brno.anet.cz

Grafická úprava: EXPO DATA spol. s r.o.

Výstaviště 1, 648 03 Brno

Tisk: Tiskárna DIDOT, Langrova 43, 627 00 Brno

Vycházíme nejméně čtyřikrát ročně jako příloha Věstníku ČKAIT

Pro členy ČKAIT zdarma

Náklad 20 950 výtisků

Následující vydání Z + i ČKAIT č. 3/2001

Termíny příspěvků: 31. 5. 2001 na adresu firmy EXPO DATA spol. s r.o.

Termín vydání: červenec 2001

Co přineslo Shromáždění delegátů 2001

Pro zdravou a prosperující organizaci nemůže být žádná sebe významnější akce výrazným přelomem v činnosti. Přesto považuji březnové Shromáždění delegátů za podstatný předěl v životě ČKAIT. Po několikaměsíční diskusi byla přijata koncepce celoživotního vzdělávání našich členů. Je to nejen velmi významný krok směrem k naší integraci do Evropy, ale především přihlášení se k celosvětové koncepci životního vzdělávání. Ke koncepci, která požaduje od každého trvalou péči o vlastní odborný růst a zároveň toto vzdělávání podporuje. V řadě zemí, např. i na Slovensku, již pro celoživotní vzdělávání existují zákony, které formulují i např. ekonomické podmínky pro zaměstnavatele.

Největší obava před přijetím koncepce celoživotního vzdělávání byla z prokazování formální účasti na různých seminářích, školeních apod. Naším cílem musí být opak. Komora musí nabídnout svým členům maximum informací při minimálních nákladech a zejména s minimální spotřebou času. Příprava takové nabídky, ať z vlastních nebo cizích zdrojů, bude daleko větším problémem než diskutované bodování. Proto může být přijaté přípravné dvouleté období ještě krátké. Přijetí koncepce je však závazkem pro nově zvolené vedení ČKAIT.

Informatika

Shromáždění delegátů potvrdilo i další priority zájmu ČKAIT. Se vzděláním souvisí i naše informační činnost. Zde je třeba začít rozlišovat, které informace mohou naši členové získat jednoduše jiným způsobem a zaměřit se především na ty méně dostupné. Je potřeba více využívat spolupráci se specializovanými odbornými subjekty a v daleko větší míře např. koordinovat naši ediční činnost. Přestože to nezaznělo přímo na SD, je nutné přiznat naše malé využívání internetu a dalších moderních technologií. Z 55 titulů, které v loňském roce v celkovém nákladu 163 000 výtisků komora vydala, byly pouze dva tituly na CD. Změnit tento poměr je dalším velkým úkolem nových orgánů ČKAIT.

V oblasti informatiky podpořilo SD i záměr, zabývat se především malými a středními firmami, kde je dostupnost informací podstatně menší. Naše rozsáhlá členská základna je pro tuto činnost velmi vhodná.

Péče o právní prostředí

Právní prostředí přímo nebo nepřímo ovlivňuje činnost každého člena komory. Proto bude naše „péče“ o toto prostředí i nadále jedním z hlavních bodů činnosti ČKAIT. Má to však i své problémy. Rostoucí váha ČKAIT nám na jedné straně umožňuje podílet se na přípravě řady zákonů nebo vyhlášek, na druhé straně je však rozsah možného zájmu tak veliký, že jej není možné pokrýt nejen finančně, ale zejména personálně. Proto bude nutné vybrat k trvalému sledování pouze rozhodující zákony a k ostatním se vyjadřovat pouze namátkově. Tato koncepce již byla podrobněji specifikována i ve zprávě předložené SD. Za základní v této oblasti považujeme přípravu podmínek po vstupu do EU, nový stavební zákon a novelu autorizačního zákona. Úkolem, který prochází napříč výše uvedenými prioritami, je udržení rovnoprávného postavení našeho oboru pozemní stavby vůči architektům.

Shromáždění delegátů a příprava na něj, zejména příprava kandidátek do voleb, ukázala na jeden velký problém. Neumíme najít lidi, kteří by byli ochotni se soustavně podílet na práci ČKAIT. Nedomnívám se, že takoví lidé mezi našimi členy nejsou. Současný způsob práce v komoře a struktura komorových orgánů však nové lidi nevyhledává. Vyhledávání vhodných lidí a jejich zapojení do práce komory by mělo být stejně důležitým úkolem, jako jsou priority uvedené výše.

Po procesní stránce bylo SD připraveno a proběhlo velmi dobře. Osvědčilo se přesunutí kontaktů funkcionářů ČKAIT se zástupci státní správy na předvečer zasedání. To umožňuje jednak vzájemný neformální kontakt, jednak uvolňuje jednací prostor na SD. I na přípravě diskusních příspěvků byla vidět profesionalita delegátů. Všechny příspěvky, včetně těch, které byly podány pouze písemně, budou vyhodnoceny a zohledněny v další naší práci. Jediným záporom byla velká neúčast zvolených delegátů. 33 chybějících, především z Prahy a Ostravy, je na 200 delegátů poměrně dost. Bylo by potřeba zvážit, zda výběr delegátů není někdy pouze formální. Vybírat podle skutečného zájmu o práci a podle ochoty převzít i zodpovědnost.

Domnívám se, že SD 2001 bylo důstojným vykročením do nového tisíciletí. Přineslo řadu nových námětů. Všechny splnit, jako např. požadavek na objektivní porovnání obdobných výrobků od různých firem, bude asi nad síly ČKAIT. Je však nutno o všech podnětech přemýšlet, protože mohou naši práci velmi výrazně ovlivnit. Z tohoto důvodu je nutné rozšiřovat i vzájemnou komunikaci, zejména při výrazně rozdílných názorech, jak se ukázalo při diskusi o koncepci vzdělávání.

Naším úkolem je i prezentovat naši profesi. Končím výsledky jednoho sociologického průzkumu, který se zabýval prodlužováním lidského věku. Na otázku, který obor má největší zásluhu na velmi výrazném prodloužení lidského věku za posledních 200 let, tento průzkum odpověděl stavebnictví. Odkanalizování, pitná voda a hygiena bydlení měly daleko větší vliv než všechny ostatní vymoženosti. Je na nás, aby i další generace výsledky naší práce mohly hodnotit stejně.

Ing. Václav Mach, předseda ČKAIT

Ing. Václav Mach, předseda ČKAIT, v rozhovoru s Ing. Jaromírem Schlingem, ministrem dopravy a spojů, a s jeho chotí

Tříbení názorů před usnesením Shromáždění delegátů 2001

Pomineme-li ryze pracovní část, týkající se procedurálních bodů, pravidel a řádů, mělo jednání delegátů několik zajímavých vyvrcholení.

Úvodem předseda komory doplnil svou publikovanou výroční zprávu názory na další vývoj ve strategii komory, který je možno rozpoznat z úvodníku tohoto časopisu.

Jiskření mezi Komorou inženýrů a techniků ve stavebnictví a Komorou architektů vyvolává příležitost související se vstupem do Evropské unie. Používaná terminologie „architekt“ a „inženýr“ v západních státech má při realizaci záměru klienta běžně vymezenou oblast náležející architektovi a oblasti náležející profesionalizovaným inženýrům a technikům. K tomuto vymezení se váže i příslušná část odpovědnosti za dílo. Názor komory architektů je od této praxe odlišný a vychází z filozofie, že architekt je tvůrce stavby a inženýři a technici jsou architektem řízení.

ČKAIT se s tímto výkladem neztotožňuje a upozorňuje na rozdíly v osnovách vzdělávání v těchto oborech na vysokých školách. Shromáždění delegátů potvrdilo prioritu tohoto problému zařazením na druhé místo v úkolech, uložených představenstvu.

Diskuse ke koncepci celoživotního vzdělávání vyvrcholila patrně na valných hromadách oblastí a na shromáždění delegátů převážily umírněné názory.

Koncepce byla přijata s malými úpravami a zkušební doba prodloužena do konce roku 2003. Tím vzniká prostor pro členy i orgány Komory k dosažení odzkoušených efektivních a prospěšných pravidel.

Dalším signálem k orgánům Komory bylo upozornění na mandát mladších členů do těchto orgánů. Úkol uložený představenstvu v bodě D.12. signalizuje, že příští volby orgánů Komory bude nutno odvinout cestou určité formy projednávání nebo selekce primárních návrhů z oblastí. Oblasti mají k dispozici dvouletý interval pro výchovu a přípravu mladších kandidátů, představenstvo a příští volitelé (Shromáždění delegátů 2003) ponese odpovědnost za udržení kontinuity.

*Ing. Miroslav Loutocký
předseda redakční rady ČKAIT*

Úpravy řádů ČKAIT

Shromáždění delegátů schválilo usnesení a v jeho rámci i úpravy Organizačního řádu a Profesního a etického řádu. Text usnesení a změn řádů je uveden ve Věstníku ČKAIT. Důvodem úpravy Organizačního řádu byla oprava chyb, ke kterým došlo při tisku poslední změny řádu (§ 3, § 7). Nově je upraveno vnitřní uspořádání oblastí, které je navázáno na nové krajské rozdělení ČR (§ 17).

Úprava Profesního a etického řádu (§ 4, odst. 4) uvádí do souladu povinnost používání autorizačního razítka s Pravidly pro používání autorizačního razítka. Rozhodnutím dozorčí

rady se zavádí systém kontroly deníků autorizovaných osob. Povinnost předložit deník autorizované osoby ke kontrole nebyla dosud přímo vyjádřena ve vnitřních řádech Komory. Profesní a etický řád je v § 6 v tomto smyslu doplněn.

Ing. Jiří Schandl, člen redakční rady

Časopis Zprávy a informace ČKAIT usiluje o zkvalitnění komunikace mezi členy a představiteli Komory

Z+i ČKAIT má sloužit zejména k soustavné informovanosti členů Komory o rozhodnutích orgánů Komory, o rozvíjení strategie Komory v rámci úkolů uložených shromážděními delegátů a o ukončených jednáních ve věcech týkajících se členů Komory a výkonu jejich praxe.

Oblasti a členové mají v časopise prostor k výměně názorů a stanovisek týkajících se činnosti Komory a výkonu povolání.

Tříbení názorů může upřesnit priority při výkonu praxe a prospět celkové orientaci Komory.

Redakční rada využila výsledků ankety Informačního centra ČKAIT a snaží se posunout obsah Z+i blíže ke čtenářům a problémům jejich praxe. Připojením Komory na internet se mění charakter sdělení. Dočasné a krátkodobé informace se stávají předmětem komunikace v oblastech a v kanceláři ČKAIT Praha. Sdělení a stanoviska ke stěžejním otázkám výkonu praxe uvítáme v Z+i.

Časopis vyjde v roce 2001 pětikrát a redakční uzávěrky čísel jsou:

č. 3	31. 5. 2001
č. 4	30. 7. 2001
č. 5	22. 10. 2001

Pro každé číslo osloví redakční rada autory článků. Autoři zasílají své texty a obrázky na adresu:

EXPO DATA spol. s r. o.
Milan Kunčák
obchodní ředitel
Výstaviště 1, 648 03 Brno
telefon: 05/41 15 25 65
telefax: 05/41 15 93 68
e-mail: mkuncak@expodata.cz

Sdělení a názory členů přijímá redakční rada trvale na adrese:

ČKAIT, oblastní a regionální sekce Brno
redakční rada
Vrchlického sad 2
602 00 Brno
telefon a telefax: 05/57 43 10
e-mail: ckait@brno.anet.cz

*Ing. Miroslav Loutocký
předseda redakční rady ČKAIT*

Komora má dva nové čestné členy

V předvečer zasedání Shromáždění delegátů 2001 rozhodlo představenstvo o udělení čestného členství dvěma významným členům, kteří se zasloužili o ustavení České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě podle zákona 360 v roce 1992. Od ustavení komory až do shromáždění delegátů 2001 působili oba v představenstvu Komory. Noví čestní členové poskytli redakci Z+i své životopisy.

Doc. Ing. Miloslav Pavlík, CSc.

Od svého zvolení předsedou Českého svazu stavebních inženýrů v roce 1991 patřil do skupiny, která výrazně pocítovala potřebu zvýšit profesionální úroveň stavebních inženýrů, kteří působí na poli projektové i dodavatelské sféry, potřebu vytvoření podmínek pro jejich osobní zodpovědnost za rozhodující fáze činnosti v investiční výstavbě, které výrazně ovlivňují výslednou kvalitu staveb a jejich vazby na životní prostředí. Na základě vyzvání tehdejšího ministra životního prostředí Ing. Ivana Dejmalu předložil v souvislosti s nabytím účinnosti zákona ČNR 360/92 Sb., návrh ustavujícího výboru České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Po jeho jmenování se stal členem zvoleného představenstva a v této funkci působil až do roku 2001. Na letošním shromáždění se z důvodů mimořádného pracovního vytížení vzdal kandidatury do vrcholového orgánu ČKAIT.

Ing. Miloslav Pavlík se po ukončení studia v roce 1967 na Stavební fakultě ČVUT v Praze věnoval projektové praxi, prošel prakticky všemi projektovými funkcemi v ateliéru ing. arch. K. Pragera v Projektovém ústavu hl. města Prahy a v roce 1985 po převedení do vývojového ateliéru byl jmenován jeho vedoucím. Tady měl možnost věnovat se i vedení vývojových a výzkumných úkolů, především v oblasti bytové výstavby. Po roce 1989 je již samostatný architektonický ateliér Kappa privatizován a Ing. Pavlík se stal jeho spolumajitelem. Od roku 1975 působil též pedagogicky na katedře pozemního stavitelství Fakulty stavební ČVUT v Praze, kde také v roce 1984 obhájil svoji

kandidátskou disertační práci. V roce 1996 byl na základě konkurzního řízení jmenován vedoucím katedry pozemního stavitelství na Fakultě architektury Technické univerzity v Liberci. Na základě habilitačního řízení byl v roce 1999 rektorem Českého vysokého učení technického v Praze jmenován docentem pro obor Teorie stavebních konstrukcí a materiálů. V loňském roce byl pověřen funkcí prorektora pro rozvoj Technické univerzity v Liberci.

Doc. Ing. Miloslav Pavlík, CSc., autorizovaný inženýr v oborech pozemní stavby a technika prostředí staveb, prezident Českého svazu stavebních inženýrů, viceprezident Asociace inovačního podnikání, je členem vědecké rady Fakulty stavební ČVUT v Praze, členem vědecké a umělecké rady Fakulty architektury, vědecké rady a kolegia rektora Technické univerzity v Liberci. Působí v pracovní skupině Akreditační rady MŠMT pro akreditaci stavebních fakult. V roce 1983 obdržel medaili za zásluhy o hlavní město Prahu, zlatou medaili za „Dostavbu okolí Národního divadla“ a čestné uznání za mimořádně úspěšné vyřešení výzkumného a vývojového úkolu technického rozvoje „Realizace fasády Nové scény ND“. Je členem redakční rady časopisů Stavební obzor a Stavební listy. Na Shromáždění delegátů v březnu 2001 mu bylo představenstvem uděleno čestné členství České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

Ing. Jiří Kuchynka

Narozen 21. 8. 1930 v Brně. Vystudoval reálné gymnázium v Brně a Vysokou školu technickou v Brně, Fakultu inženýrského stavitelství, obor konstruktivní. Studium ukončil státní závěrečnou zkouškou v roce 1954.

Po ukončení vysokoškolského studia nastoupil do Vojenského projektového ústavu. Po vojenské službě byl krátce zaměstnán v Agroprojektu a posléze dalších 32 let v Chemoprojektu Brno. Pracoval jako projektant ocelových konstrukcí a později jako vedoucí technické kontroly.

Zúčastnil se práce na projektech staveb a inženýrských konstrukcí v tuzemsku i zahraničí. Určitou dobu pracoval u zahraničních projektových organizací v tehdejší NDR a Rakousku.

Při Shromáždění delegátů 2001 obdržel čestné členství ČKAIT Doc. Ing. Miloslav Pavlík, CSc., prezident Českého svazu stavebních inženýrů a Ing. Jiří Kuchynka, viceprezident ČSSI. Oba působili od založení ČKAIT v jejím představenstvu.

V letech 1978 - 80 absolvoval jako student mimořádného studia postgraduální kurs pro statiky ocelových konstrukcí na Vojenské akademii v Brně. Je autorem několika patentů.

V roce 1992 začal v rámci živnostenského listu podnikat v oboru projektové činnosti v investiční výstavbě. Je jednatelem a spoluvlastníkem Znaleckého ústavu STATIKUM, s. r. o. Na základě rozhodnutí Krajského soudu v Brně z roku 1968 byl jmenován soudním znalcem v oboru stavebnictví a ekonomika. Je autorizovaným inženýrem v oboru pozemní stavby, mosty a inženýrské konstrukce, statika a dynamika staveb.

V roce 1968 byl zakládajícím členem Českého svazu stavebních inženýrů. Po ustavení brněnské pobočky členem výboru. Po roce 1990 patřil k těm, kteří se zasadili o obnovení ČSSI. Stal se předsedou brněnské pobočky a prvním místopředsedou celého svazu. Dnes je viceprezidentem ČSSI. V roce 1992 byl ministrem životního prostředí jmenován členem ustavujícího výboru České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a spolupracoval na tvorbě organizačního řádu. V návaznosti byl členem představenstva ČKAIT až do března 2001. Je členem redakční rady periodik Zprávy a informace a IK. Po několikalet byl členem zkušební komise pro autorizační zkoušky ČKAIT.

V současné době se nadále věnuje svému povolání a činnosti pro ČSSI a ČKAIT.

*Ing. Miroslav Loutocký
předseda redakční rady ČKAIT*

Koncepce celoživotního vzdělávání schválena

Shromáždění delegátů ČKAIT 2001 schválilo svým usnesením koncepci celoživotního vzdělávání členů ČKAIT jako pracovní materiál pro období let 2001 – 2003. O návrhu bylo hlasováno samostatně a pro přijetí materiálu se vyjádřilo 138 delegátů, 10 se hlasování zdrželo a 18 bylo proti.

Předložený materiál byl pracovní skupinou na základě diskuse na valných hromadách oblastí upraven proti verzi publikované v příloze Z-i 4/2000 v následujících bodech:

- byla prodloužena zkušební lhůta pro zavedení systému na dobu dvou let, aby mohly být vyhodnoceny zkušenosti z průběhu celoživotního vzdělávání,
- celý systém je navržen tak, aby si každý člen mohl zvolit program, který odpovídá jeho profesnímu zaměření,
- jako vzdělávací aktivity jsou uznávány i další způsoby šíření znalostí, např. účast ve vnitropodnikových systémech vzdělávání, účast v činnosti odborných společností ČSSI, využívání informací a vzdělávacích programů na Internetu apod.,
- jako povinná součást se zařazuje pouze obnovování znalostí z legislativy v rozsahu nutném pro výkon činnosti autorizované osoby,
- důraz je kladen především na systém vzdělávání zajišťovaný v rámci informací a odborné činnosti ČKAIT tak, aby nevznikaly dodatečné náklady,
- celý systém je založen na důvěře k členům a jejich zprávám o vzdělávání předávaných oblastním kancelářím ČKAIT.

Usnesením bylo uloženo:

- všem členům - řídit se pokyny programu a předložit oblastním kancelářím do 31. 12. 2003 informaci o způsobu zajištění osobního vzdělávání v letech 2001 – 2003,
- představenstvu ČKAIT - jmenovat řídicí komisi Programu celoživotního vzdělávání a projednávat pravidelně její činnost. Uložit řídicí komisi zpracování informační zprávy pro Shromáždění delegátů v roce 2002 a 2003 a pro Shromáždění delegátů v roce 2003 připravit návrh konečné úpravy celoživotního vzdělávání členů ČKAIT včetně potřebných úprav řádů v návaznosti na novelizaci zákona č. 360/92 Sb.,
- program zahájit vydáním Katalogu vzdělávacích akcí k 1. září 2001.

Na závěr dvouletého cyklu zašlou autorizované osoby vyplněný anketní lístek, který bude zveřejněn v Z+i.

Představenstvo a jím jmenovaná řídicí komise, Informační centrum a výbory oblastí pak čeká obtížný úkol připravit a vybírat pro nás členy takové vzdělávací programy, o jejichž úrovni a účelnosti nesmí být pochyby.

Úplné znění programu bude publikováno v dalším čísle tohoto časopisu a zveřejněno v informačním systému ČKAIT.

Doc. Ing. Alois Materna, CSc., MBA

Dodatek ke smlouvě o vzájemném uznávání odborné způsobilosti mezi SKSI a ČKAIT je připraven

Smlouva mezi Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě a Slovenskou komorou stavebních inžinierov o vzájemném uznávání odborné způsobilosti vstoupila v platnost 1. ledna 1998 a prakticky začala být oběma stranami využívána od roku 1999. V loňském roce došlo na Slovensku k zásadní legislativní změně v okruhu zákonů upravujících podnikání ve stavebnictví, což znemožnilo recipocitu, a proto proces vzájemného uznávání odborné způsobilosti mezi Českou republikou a Slovenskem byl po dohodě obou komor dočasně přerušen. Současně byla zahájena série pracovních jednání s cílem přizpůsobit uzavřenou smlouvu nové situaci a umožnit pokračování přerušeného procesu.

Podstatou legislativní změny slovenských zákonů bylo oddělení projekčních činností od činností realizačních, a to tak, že projektování mohou vykonávat autorizované osoby pouze jako svobodné povolání nebo jako zaměstnanci a nesmějí provozovat projektování podnikatelským způsobem prostřednictvím svých zaměstnanců. Realizace staveb včetně činností stavebních dozorů byla podřízena výhradně živnostenskému zákonu. Odborná způsobilost nyní existuje ve dvou úrovních. Vyšší úroveň je upravena novelizovaným zákonem 138/1992 Zb., o autorizovaných architektch a autorizovaných stavebních inžinieroch, což je v podstatě úroveň odpovídající českému pojetí autorizace podle zákona 360/1992 Sb., a na Slovensku obstarává okruh

projektantů. Nižší úroveň odborné způsobilosti je vyhrazena realizační sféře a její průkaz je podmínkou k vydání živnostenských oprávnění podle novelizovaného zákona 455/1999 Zb., o živnostenském podnikání. Úlohou Slovenské komory stavebních inženýrů je zabezpečovat příslušné odborné zkoušky, vydávat autorizační osvědčení a vést seznam autorizovaných osob, v případě stavbyvedoucích a stavebních dozorů pak vydávat osvědčení o vykonání odborné zkoušky a vést o tom evidenci.

Smyslem pracovních jednání mezi zástupci obou komor bylo především hledání oboustranně přijatelného postupu uznávání odborné způsobilosti českých uchazečů, přičemž bylo nutno překonat překážky dané problematickými formulacemi v novele zákona. Problémy týkající se stavbyvedoucích a stavebních dozorů (neexistující výjimky z občanství) a fakt, že slovenský zákon nezná autorizace v úrovni technik (stavitel), byly po obtížných jednáních odstraněny a konečné znění dodatku ke smlouvě bylo schváleno představenstvem ČKAIT (rozhodnutí č. R 0104-5 z 31. 3. 2001). Dodatek ke smlouvě je tedy připraven k podpisu a souběžně se zpracovává navazující prováděcí předpis, který upraví formální postupy týkající se formy a obsahu žádosti, postupu schvalování a udílení příslušných osvědčení.

Na cestě k obnovení procesu vzájemného uznávání již nejsou žádné překážky a lze proto očekávat zahájení jeho pokračování někdy v průběhu května. Potřebnou aktuální informaci spolu s pokyny a upravenými formuláři pro žadatele obdrží oblastní kanceláře.

Ing. Josef Velíšek
předseda komise ČKAIT pro vzájemné uznávání odborné
způsobilosti mezi SKSI a ČKAIT

V následující rubrice přinášíme výtah podstatných částí z projevů hostů a diskusních příspěvků přednesených na Shromáždění delegátů 2001

Ing. Karel Havlíček, náměstek ministra pro místní rozvoj ČR

Ing. Karel Havlíček

náměstek, Ministerstvo pro místní rozvoj, sekce bytové politiky

Vysoce si vážím samozřejmě práce obou Komor jak inženýrů, tak i architektů pro naši profesi, protože si myslím, že každá má svůj podíl. Nedá se říct, ta má 50 % nebo víc, případně obráceně. Takže ještě jednou děkuji.

Chtěl bych se krátce zmínit o zákonech, o nichž již mluvil pan předseda. Řada podnětných návrhů se dostala do znění, které je v současné době podepisováno předkládajícími ministry, ministrem vnitra a ministrem životního prostředí a samozřejmě bude dáno do vlády, do komisí vlády a dále do parlamentu. Příprava vlastní koncepce stavebního zákona je velice zajímavá a podnětná a vychází z dnes už platných velice kvalitních zákonů, které jsou v zemích EU, např. v Německu, Rakousku a Anglii. Chtěl bych vám poděkovat za vaši činnost a pomoci při koncepci zákonů, nejen stavebního, ale především i zákona č. 360, který má na starosti náš odbor stavebního řádu, kde je velice pečlivě studován. Chtěl bych vás ubezpečit, že s vámi jako s komorami bude jednáno velice korektně a že vaše názory budou brány v úvahu u těchto nových zákonů.

Doc. Ing. Miloslav Pavlík, CSc.

prezident Českého svazu stavebních inženýrů

Letošní Shromáždění delegátů České komory autorizovaných inženýrů a techniků spoluvytváří podmínky pro nastávající a domnívám se, že jedno z nejdůležitějších období v její mladé historii. Nastává čas bilancování jejího působení. Zde vidím dva rozdílné pohledy, jeden vnější, to je ohlédnutí za působením vůči odborné veřejnosti, státní správě, ostatním nevládním profesním organizacím u nás v tuzemsku. Na tomto poli je za námi obrovské množství často i mravenčí práce. Také směrem do zahraničí, především díky kontaktům s ostatními obdobnými inženýrskými komorami a svazy, se pro naši Komoru podařilo vydobýt dnes již nezastupitelné místo. Příkladem a oceněním naší činnosti je například pozvání k naší účasti v přípravném výboru již třetího inženýrského fóra, který se sešel v bavorském Krumbachu. Třetí inženýrské fórum se bude konat na základě předchozí demokratické volby zástupců evropských stavebních svazů a komor v chorvatském Dubrovniku v roce 2002.

Ve svém příspěvku se chci především zaměřit na oblasti, ve kterých vidím určité rezervy. Tou první připomínkou je v této souvislosti nutnost věnovat naší pozornost otázkám týkajícím se toho, čemu se říká image vůči laické veřejnosti. Myslím si, že se nám stále nedaří dostatečně profesionálně působit na poli „public relations“. Je to jistě do budoucna velký a nelehký úkol pro nově zvolené představenstvo.

Tím druhým směrem je pohled na vnitřní dění. Nevím, jestli to cítíte obdobně, ale i tady máme před sebou ještě velký kus práce. Hned na počátku chci zdůraznit potřebu určité dávky odvahy ve smyslu nebát se proměnnosti, přirozené potřebě budování živého organismu, který bude muset být schopen vždy včas zareagovat na požadavky svých členů.

Nemůžeme se přece domnívat, že stanovíme neměnné axiomy a lidé se jimi budou muset řídit, opak musí být pravdou. Proto považuji právě následující období za příležitost pro uplatnění a výměnu rozumných názorů a objektivní vyhodnocení ohlasů na činnost orgánů Komory.

Nejen v politice, i v profesním působení je často potřeba toho, čemu se říká transfuze „nové krve“. Měli bychom vytvářet podmínky pro zapojení nových lidí do funkcí, nebát se jim tyto funkce svěřit. Ctím nároky na potřebu profesionální moudrosti. Není však průměrný věk našeho vrcholového orgánu, limitujícího k penzijnímu věku, alarmující? Jsme vůbec schopni sledovat potřeby té nejširší vrstvy členů v produktivním věku? Kde se mají rodit nové nápady, čím má být zaručena přirozená akcelerace ve vývoji naší Komory? Domnívám se, že prvním krokem musí být obecná diskuse a následné uzpůsobení organizačního schématu, proměnnosti volebního modelu a já opět věřím, že se nově zvolené představenstvo k tomuto úkolu postaví čelem.

Dovolte mi však, abych svého vystoupení využil ještě k několika dalším úvahám na témata, která jsou pro naše organizace - ČSSI a ČKAIT - společná. Myslím tím, že zde je možné tyto úvahy rozšířit dokonce i na další organizace působící v rámci Rady výstavby SIA, která získala svoji pozici, zastřešila nevládní organizace na poli investiční výstavby a již pravidelně konzultuje a koordinuje své postoje vůči veřejné správě, především na poli stavební legislativy. Jsou předloženy teze nového stavebního zákona a do jednoho roku musí být podle harmonogramu legislativní rady vlády připraveno paragrafové znění nejen stavebního zákona, ale i doprovodných navazujících předpisů. Jistě je naší výhodou dosavadní úzká spolupráce se Společností pro stavební právo, v níž navíc vidím možnost uplatnění našich vysoce odborných a profesionálních názorů.

Důrazně je potřeba odmítnout hlasy volající po opatrnosti při jednáních o vstupu do EU. Příklady hospodářského vývoje v zemích, které byly dílem nebo obecně zaostalé, a to především právě z pohledu stavebnictví, jež se přidružily k rodině EU, jsou jednoznačnou a pádnou odpovědí těmto „prognostikům“. Podpora při zajišťování infrastruktury a výstavby je tak viditelná, dá se říci přímo hmatatelná, že si každý jistě dovedeme vytvořit obrázek o případné obdobné aplikaci v našich podmínkách. Využijme příležitosti, kterou nám poskytuje usnesení 2. inženýrského fóra, jež se konalo v říjnu loňského roku v Budapešti, které pověřilo obě naše stavovské organizace otevřením společné kanceláře zemí Visegrádské čtyřky, která bude zajišťovat pravidelný kontakt s bruselskou centrálou na straně jedné, a být současně konzultačním místem pro členy obdobných organizací ze zemí EU. Tato iniciativa by měla vytvořit přirozené centrum nově se tvořícího regionu, do kterého budou patřit vedle nás, Slovenska, Polska a Maďarska, také Bavorsko, Sasko, Rakousko, Slovinsko a další země.

Volný trh však bude působit i u nás, proto se nesmíme bát konkurence, ale naopak se na ni musíme odpovědně připravit. Náš malý prostor, který se ještě více zahustí, asi nenabídne dostatečné pracovní příležitosti, umožní nám ale určitě působit v zahraničí. Velkou úlohu na tomto poli spatřuji především ve školství, které vychovává novou generaci a nese zodpovědnost za její profesní kvalitu. Komora i svaz musí v tomto směru daleko více a aktivněji s vysokými školami spolupracovat. Musí zajistit „přenos“ potřeb praxe a pozitivně ovlivňovat změny studijních programů. V současné době je naše školství v procesu, který ho má harmonizovat se systémem prosazovaným v rámci tzv. boloňské deklarace. Ve skutečnosti se jedná o formu

přechodu na strukturované studium, které zahrnuje tři samostatné fáze - bakalářské, magisterské (inženýrské) a doktorandské studium. Jak jistě víte, výuka bakalářů nemá v naší zemi dostatečné tradice. O to těžší proto bude pro nás vytvořit pro tyto, a to bych rád zdůraznil, vysokoškolsky vzdělané odborníky, dostatečný prostor pro jejich praktické uplatnění. I v této oblasti musí Komora tyto podmínky do své vnitřní legislativy, do svých řádů, zapracovat.

Na oblastních valných hromadách docházelo k pro mne neuvěřitelnému nepochopení programu koncepce celoživotního vzdělávání, připravovaného koncepčně orgány Komory. Tady nás proto čeká trpělivý přesvědčovací proces, protože by bylo naprosto krátkozraké nevytvářet cíleně podmínky pro možnost dalšího vzdělávání každého z nás. Chtěl bych při této příležitosti upozornit na to, že tato problematika je připravena i legislativně formou novely vysokoškolského zákona. Chci z tohoto místa prohlásit, že ČSSI na své půdě bude připraven ve spolupráci s vysokými školami zapojit se do tohoto procesu.

Závěrem mi dovolu s ohledem na okolnost, že vzhledem ke svému současnému velkému pracovnímu zaneprázdnění končím se svým osobním působením v představenstvu, všem svým kolegům poděkovat za dosavadní spolupráci a slíbit, že se i nadále moje činnost ve Svazu zaměří na budování pevných kolegiálních vztahů mezi Komorou a Svazem. Věřím, že další představitelé ČSSI, kteří jsou na kandidátce Komory, budou zárukou kontinuity těchto vztahů.

Ing. Miloslav Mašek

generální ředitel Českého svazu podnikatelů ve stavebnictví

V loňském roce jsem hovořil o tom, že rok 2000 by mohl být už rokem, kdy nebude dále klesat objem investiční výstavby, že by mohlo dojít k určitému obrátu. To se podařilo a stavebnictví v roce 2000 skutečně zaznamenalo růst objemu investiční výstavby téměř o 6 %, produktivity o 10,8 % a mezd asi o 5 %. To znamená, dostali jsme se do docela dobrých relací, které jsme potřebovali a které jsme očekávali tři roky, protože za uplynulé tři roky 1997 až 1999 vlastně objem investiční výstavby klesl o 18,5 %.

Hlavní příčiny růstu byly dvě: celkový růst ekonomiky státu a vstup zahraničního kapitálu. Volali jsme neustále po tom, aby investiční pobídky byly uzákoněny, což se za této vlády stalo a mělo a má pořádku za následek poměrně razantní vstup zahraničního kapitálu, který právě způsobil růst objemu investiční výstavby. Domníváme se, že by mírná konjunktura měla vydržet, existují pro to všechny předpoklady. I když je to konjunktura stále ještě křehká, mohl by i letošní rok dopadnout zhruba tak jako ten loňský, tzn. růst někde mezi 4 - 5 procenty, možná i více, a o tuto sumu by se mohlo více prostavět. V loňském roce to bylo u podniků s 20 a více zaměstnanci asi 220 miliard, předpokládáme další růst. Okolo roku 2005 bychom se rádi dostali ke 300 miliardám prostavěným za rok. Není to nic příliš smělého, ale byl by zajištěn určitý růst a určitá vybavenost stavbami ve všech oblastech, jak to požaduje náš vstup do EU. Jenom potřeba dopravní infrastruktury ročně by byla kolem 100 miliard korun.

Je velmi dobře, že se částečně uklidnila situace, povolilo ekonomické sevření, že se objevilo více stavebních zakázek, i když je to samozřejmě regionálně rozdílné a ne všichni se na

této konjunktuře podílejí. Mnoho firem je dále v ekonomickém sevření a některé přes lepší podmínky přece jen nepřežijí, ale celkově je atmosféra lepší. V naší republice lze pozorovat, že se skutečně hodně staví. Tím se získává klid a prostor pro hlavní úkol, který před námi stojí, a to je příprava na vstup ČR do EU, tzn. vstup našeho stavebnictví na evropský trh. Naše stavebnictví bude vždycky na evropském trhu trpaslík, ale je zapotřebí, abychom při vstupu na tento trh byli připraveni na konkurenci. Dosavadní spolupráce Svazu podnikatelů a ČKAIT je velmi dobrá. Společně postupujeme při tvorbě a úpravách zákonů. Myslím, že si vyjasňujeme včas naše stanoviska, protože máme někdy trochu rozdílné posláním, ale vždycky se shodneme a vystupujeme v parlamentu, vůči ministerstvu a vůči vládě jednotně. To považuji za velmi cenné.

My jako Svaz podnikatelů máme v oblasti vzdělávání poněkud jiné úkoly a jiné starosti, a tak v této oblasti spoléháme plně na Komoru, i když také pořádáme samozřejmě své akce. V současné době ve spolupráci s ostravskou stavební fakultou otvíráme jakési školicí středisko pro severní Moravu. Přesto hlavní díl této starosti rádi přeneseme na Komoru, protože i naši členové jsou mnohdy členy ČSSI a Komory. Rádi využijeme možností a zdrojů, které se nabízejí právě v koncepci celoživotního vzdělávání.

Velmi dobrá spolupráce se rozběhla při opravách panelových domů, někde máme společná střediska. Myslím si, že asi není daleko doba, kdy budeme společně usilovat o některá zlepšení a zvýhodnění podmínek pro investory v této oblasti. Spolupracujeme dobře rovněž v oblasti informatiky. Nabízíme spolupráci v oblasti internetu. Naš Svaz založil loni poměrně rozsáhlé internetové stránky, které neustále rozšiřujeme. Chceme vytvořit stavební server, v němž by naši členové a všichni, kdo se ve stavebnictví pohybují, našli veškeré informace. I zde by propojení bylo vhodné. Dovolte mi, abych v této souvislosti vyjádřil svůj názor i oficiální názor představenstva Svazu podnikatelů a požádal nově zvolené představenstvo, že bychom měli znovu společně zvážit možnost vytvoření jednotného vydavatelství nebo vydavatelského domu. Domnívám se, že společně vydávaný reprezentativní stavební časopis by byl při nákladu 25 000 velmi ekonomicky zajímavý pro všechny vydavatele. Mohla by vycházet i další odborná periodika, Věstník Komory atd. Stojí to jistě za zamyšlení, sjednotil by se přístup a zároveň ušetřily prostředky.

JUDr. Miroslav Hegenbart

předseda České společnosti pro stavební právo

Dovolte mi, abych řekl několik slov a doplnil zde předřečníky.

Především myslím, že v letošním roce a částečně v druhé polovině roku minulého se podařilo z hlediska spolupráce nevládních organizací ustálit a vlastně vytvořit výchozí platformu výstavby, radu výstavby SIA. Podařilo se u legislativní rady vlády vytvořit poprvé v historii komisi pro stavební právo a výstavbu, která je úzce napojena na odborné pracovníky jednotlivých organizací, které v SIA začleněny jsou. Má to nesmírný význam, protože tam budou procházet všechny významné normy týkající se výstavby a budou tam

JUDr. Miroslav Hegenbart, předseda České společnosti pro stavební právo, Doc. Ing. Ladislav Lamboj, CSc., děkan Fakulty stavební ČVUT v Praze, Ing. Bohumil Pistulka, vedoucí odboru pozemních komunikací, Ministerstvo dopravy a spojů ČR, člen Autorizační rady ČKAIT

ovšem procházet i normy jiné, které ovlivňují klima ve výstavbě, speciálně některé normy životního prostředí.

Pokud jde o největší a nejzajímavější legislativní úpravu - stavební zákon - jaká je jeho filozofie, kterou je nutno sledovat a kterou musíme korigovat. V první části, tedy v územním plánování, v plánování prostoru vlivem civilizačních změn, vlivem ekonomických aktivit, vlivem evropské spolupráce se stávají věci komplikovanější. Tomu odpovídá i komplikovanější řízení dokumenty na úrovni státu, veřejné projednávání nejen s dotčenými orgány státní správy, s orgány výstavby, ale i s celou veřejností reprezentovanou nejen oněmi někdy smutně populárními ekologickými aktivisty, ale také těmi iniciativami, které hájí také ekonomické a sociální zájmy v území. To je velmi důležité. Tím se komplikuje administrativně ta první část.

Ta druhá část stavebního zákona se musí velice zjednodušit. Je tomu tak proto, že se změnilo zcela klima ve výstavbě. Z monopolu dodavatele se stává monopol investora, některé administrativní procesy svěřené dosud státní správě jeví se v dlouhodobém výhledu jako zbytečné, kupříkladu kolaudace některých staveb, nebo u řady staveb mohou být velmi zjednodušené, tj. že mohou být převedeny do autorizované privatizované sféry, jako je povolování staveb. Ve Vídni stavby do 26 metrů výšky jsou bez povolení v případě, že je potvrdí civilní inženýr a v případě, že je to v souladu s územním plánem a že to není ani v rozporu s názory účastníků řízení, to jest sousedů. To jsou dvě podmínky, které umožní kontrolovat ten projekt lépe a odborněji právě v té sféře privátní, která je autorizována státem a má plnou odpovědnost a odpovídá také státu, než ty miniaturizované stavební úřady, které máme rozptýleny dneska do neuvěřitelného množství. Já pamatuji, když jsem začínal, tak jich bylo 180, teď jich je 750, což vyvolává děs někdy zejména z hlediska toho, když mají kontrolovat velkou a složitou výstavbu.

Druhým aspektem, o kterém mluvil pan předseda a který je propojen přímo se stavebním zákonem, je otázka novelizace zák. 360/92 Sb. Tady půjde o uvážení onoho optimálního rozsahu, který se může rozmělnit v řadě drobných změn, nebo může být úderný pouze v těch oněch třech nebo čtyřech bodech, které jsou v daném okamžiku důležité.

Další otázkou je zákon o postavení koordinátora bezpečnosti práce na stavbách, který má být na straně investora a má zahajovat svou práci v přípravné dokumentaci a u projektu stavby. To je projekt, který jde mimo orgány výstavby, je připravován Ministerstvem práce a sociálních věcí a tady myslím, že jak Komora, tak Svaz podnikatelů v této věci musí sehrát rozhodující koordinační roli, aby ten zákon poněkud neujel mimo vztahy ve výstavbě.

Konečně je to zákon o veřejných zakázkách. Některé náznaky mluví pro to, že se ten zákon snaží někteří oddálit, protože EU připravuje další novou směrnici v tomto směru. Mohu Vám říci, že jsem se zúčastnil v minulých třech letech třech mezinárodních konferencí, které se týkaly vždycky veřejných zakázek, o to je neuvěřitelný zájem, a vždycky se uvažovalo z různých aspektů, co dalšího tam přidat. Já v podstatě považuji z hlediska tohoto pozorování další odklad tohoto zákona skutečně za jisté dobrodružství neodpovídající té skutečnosti, těm potřebám, které skutečně EU v současnosti má. My nevíme, jakým způsobem bude novelizována evropská směrnice a dokonce nevíme, zda bude novelizována. Čili argumentovat tak, jak argumentuje některá část lobby, je po mém soudu nesprávné.

Dovolte, abych v závěru ještě poděkoval jménem naší společnosti za vynikající spolupráci, kterou v tomto směru máme. A děkuji také za jistou čest, která mě proti mé vůli na základě rotačního principu postavila po nějaký čas do čela SIA a pokusím se z hlediska vývoje legislativy udělat vše, aby snahy právní veřejnosti a snahy inženýrů a architektů byly co nejvíce koordinovány ke spokojenosti obou stran.

Ing. arch. Petr Bílek předseda České komory architektů

Slyšeli jsme, jak Komora architektů zlobí. Nicméně chtěl bych zhodnotit současný stav spolupráce mezi Komorou inženýrů a Komorou architektů. Po mém setkání s panem předsedou Machem v loňském roce došlo k určitému zlepšení a po lednovém setkání našich zástupců komor se rozjela daleko větší spolupráce, hlavně v dozorčí radě, ve stavovském soudu a byly i hovory o tzv. malicherných sporech. Byla to pouze upřímná snaha vytvořit tady profesní prostředí, které by bylo založeno na zodpovědnosti. Toto je asi hlavní slovo, které by mělo ovládat veškeré snahy, jak naši Komoru, tak Vaši Komoru a na základě této osobní zodpovědnosti by se mělo řešit všechno. To znamená architekti by se měli pořádně naučit techniku prostředí a konstrukce, aby byli zodpovědní ve výkonu své profese a je pravda, že ten, kdo ve světě dostává většinou zakázky, samozřejmě není to všude, se jmenuje architekt. To je to slovo, o kterém snad není myšleno, že jsou to malicherné spory. Myslím, že právě ještě před vstupem do EU bychom měli vytvořit profesní prostředí, kde máme osobní odpovědnost vlastně vůči celé společnosti, vůči kolegům, kteří mohou produkovat v naší profesi, tzn. jak architektů k inženýrům a obráceně, tak i každý vůči sobě. A také vůči profesní organizaci EU. Dnešní situace je v podstatě taková, že se rozvíjí spolupráce mezi našimi komorami, o stavebním zákonu jste hovořili.

Ing. arch. Petr Bílek, předseda České komory architektů, JUDr. Jaroslav Král, CSc., vrchní ředitel sekce Ministerstva pro místní rozvoj ČR, Ing. Václav Mach, předseda ČKAIT

Myslím, že se ještě zapomělo, že za měsíc nebo za nějakou velmi krátkou dobu vyjde vydání prvních profesních standardů, což by mělo daleko více zpřehlednit práci architektů i inženýrů a hlavně vytvořit, připravit pole pro klienty a stavební úřady nebo veškeré státní organizace, aby věděly, jakým způsobem se správný projekt má skládat dohromady. Ovšem toto dílo je živé a bude se stále doplňovat, čili jestli není v některých bodech dnes ještě úplně dokonalé, tak se samozřejmě bude zpracovávat dále. Co však chybí, je zpracování specifikace. Všichni zahraniční klienti chtějí od nás či od vás specifikace, které zatím nejsou hotové a věřím, že se na nich začne, nebo již začalo, dělat. Byl bych rád, kdyby specifikace byly dopracovány, což je nesmírně důležité, že se to stává součástí celkového objemu práce.

No a teď po těch velmi profesionálních projevech, před kterými se skláním, takhle hovořit plyně neumím, chtěl bych ale říci toto. V podstatě můžeme zůstat ve vztahu této spolupráce, můžeme se ctít a může to zůstat tak, jak to je. To je jedna věc, to je jedna cesta. No a druhá cesta je takové sblížení, ovšem sblížení, které nebude pouze formální a bude se skutečně vážit každé slovo, které tomu sblížení pomůže. Nechci používat silná slova, ale musíte si uvědomit, že architekti vždycky mají tím názvem blíže k tomu v Evropě, ke klientům atd., a my nechceme, abyste jenom věděli, že tady byla nějaká doba, ke které se většina z nás již nehlásí, která udělala čáru mezi tím, kdo bude malovat obrázky a bude si myslet o sobě, že je třeba nějaký více chytrý a druhý, který zase bude pracovat na výrobních výkresech a bude říkat, jak je to možné, že někdo vymalovává tyhle ty obrázky. Trošku jsem to ponížil, nicméně princip toho je ten, že toto nejsou dvě profese, jak jsme se učili, to je jedna profese a proto chci, abychom takto spolu jednali. A víme všichni, že tvorba je týmová práce, kde je zapotřebí se dívat na dílo z různých úhlů a vždy je jeden nebo dva garanti za celek a já mám osobní zkušenost takovou, že jsem se podepisoval spolu se svým statikem na téměř vše, co jsem v Americe dělal, a bral jsem jej jako spoluautora.

Abyste věděli, že moje snaha je skutečně upřímná, není absolutně malicherná, a záleží na vás, jak vy se rozhodnete, jak dále budeme spolupracovat. Architektura se totiž zabývá souladem kultury, funkce, samozřejmě konstrukcí, techniky prostředí, měřítka, estetiky, kvality prostředí a tedy souladem

všech determinantů vytvořeného prostředí včetně managementu a řízení práce. Včera jsme rozvinuli diskusi s panem děkanem Lambojem a myslím, že jsou dvě cesty. Buď necháme profesní komory a školy, ať se bijí, jak chtějí a myslím, že profesní komory by se měly snažit o to, daleko víc uvést všechny uchazeče do profese. Nebo druhý přístup, totiž Komora architektů poslala vysokým školám nabídku k dohodě, že se bude povinně zúčastňovat všech státních zkoušek, aby mohla říci ano, víme o tom, že kvalita státních zkoušek je na té úrovni, že vlastně je to jako vstupní zkouška do Komory a bohužel tato smlouva byla odmítnuta. Tak nevím, jestli to víte, chtěl bych, abychom ohledně této otázky spolu rozvinuli další diskusi, protože máme úplně stejný problém. V podstatě to, co víte všichni, že já tvrdím, že architektura je jedna profese, a proto vám ještě jednou, ještě znovu nabízím, aby se naše profesní společnost sjednotila a pozemní inženýři - já si skutečně myslím, je to slovo, které se ve světě nějak moc, třeba někde ano, ale většinou nepoužívá - a protože si myslím, že pozemní inženýři, kteří jsou architekti, to všichni víte a tak bych byl rád, kdybychom v tomto mohli pokračovat. Ale smírím se samozřejmě s tím, že je možné nechat věci, tak jak jsou, a prostě budeme řešit úkoly, kterými se zabýváme v normálním životě. Tak to jsem chtěl říct, že skutečně naše snahy jsou upřímné.

**Ing. arch. Jan Fibiger, CSc.
generální ředitel ABF**

Hlavní činností ABF a organizací, které jsme iniciovali, je podpora vaší činnosti, vaše vzájemné střetávání, setkávání, vzdělávání. Tou nejvýznamnější činností, kterou jsme v současné době zřejmě známe, je celý systém, který nazýváme FOR systém a zahrnuje celou řadu veletrhů a následných doprovodných akcí. V loňském roce se těchto akcí účastnilo přes 3 000 firem a navštívilo je přes 300 000 návštěvníků. Podle statistik, které máme, je více jak 60 % z vašich řad. Celý systém představuje řadu setkání. V letošním roce proběhla již setkání v Teplicích, v dnešních dnech probíhá FOR ARCH Budějovice, před námi je Plzeň, Ostrava, Hradec Králové, Znojmo a i mimočeské setkání FOR ARCH v Banské Bystrici, který je druhou největší stavební akcí na Slovensku. Nejvýznamnější akcí je samozřejmě veletrh FOR ARCH v Praze, který se letos uskuteční 11. 9. – 15. 9. V jeho rámci se každoročně uděluje cena Stavby roku, což je vlastně „oskar“ českého stavebnictví. Součástí veletrhů je i celá řada doprovodných soutěží, soutěže o nejlepší výrobek, soutěže o nejlepší projekty a velmi významná, stále rostoucí soutěž učňů stavebních oborů. To je vlastně činnost, která se dá zahrnout pod názvem výstavnictví.

Další velkou oblastí je záležitost vydavatelská a informační. České centrum stavebních informací v současné době dále vydává tradiční Český stavební katalog včetně doplňujících informací, spolu se Společností pro stavební právo vydáváme celou edici stavebního práva, společně vydáváme i Stavební listy. Naší nejvýznamnější snahou je rozvíjení internetu, stránky ABF tvoří portál českého stavebního informačního systému. Přes velké úsilí, které jsme tomu věnovali, se nám zatím nepodařilo do tohoto portálu sdružit všechny aktivity, které reprezentují jednotlivé spolky. Považuji za nešťastný vývoj, který se v oblasti informatiky v ČR děje, že se vlastně

pražské nebo české „Baucentrum“, které 30 let rozvíjí tuto základnu, dostává vlastně do polohy konkurence některých odborových nebo svazových serverů.

V pražském veletržním areálu dochází k podstatnému oživení. Do tohoto prostoru přechází přes 65 % pražských výstav. Díky hlavnímu městu Praha a jeho vstřícnému přístupu bude areál napojen od příštího roku mimoúrovňovou křižovatkou. Přes příští rok bude zahájena výstavba metra, která by v roce 2005 měla skončit u jeho bran. Ve dnech 24. 4. – 26. 4. se sejdou odborníci v dopravě na veletrhu Pragotrafik a Transnet a ve dnech 24. 5. – 31. 5. na veletrhu Habitat ti, kteří se zabývají bytovou výstavbou, bydlením, rekonstrukcí, renovací a pomocí při přebudování tolik tížících panelových sídlišť.

Na závěr mi dovolu, abych poděkoval vám všem, kteří se účastníte a aktivně pomáháte ABF v naplňování těchto úkolů. Chtěl bych jmenovitě poděkovat panu předsedovi Machovi, který vašim jménem vykonává i funkci předsedy FOR systému, tj. vlastně poradního orgánu, jenž koordinuje a řídí tyto akce, poděkovat téměř dvěma stovkám aktivistů z vašich řad, kteří se účastní v redakčních radách, v soutěžích a v poradních orgánech zajišťujících tyto akce.

Ing. Jiří Frýba

Společnost pro techniku prostředí staveb

Přišel jsem sice jako host, ale s úmyslem obhajovat systém celoživotního vzdělávání, který se několik let připravuje. Naše společnost – Společnost pro techniku prostředí vlastně souvisí s Komorou od jejího založení. Jsme uvedeni jako jedni ze zakládajících členů a také naši členové, tedy fyzické osoby, se podílejí na činnosti představenstva Komory téměř nepřetržitě. Máme veliký zájem na tom, aby se tato myšlenka udržela. Přinesl jsem si z valné hromady pražské oblasti obavu, že snad systém celoživotního vzdělávání bude ohrožen. Někteří kolegové přistupovali k tomuto problému velice opatrně a snažili se pozastavit celý proces tvorby celoživotního vzdělávání. Po zhlédnutí materiálu, který bere připomínky z oblastí v úvahu, už takovou obavu nemám.

Společnost pro techniku prostředí se velice zasazuje a apeluje na vás, abyste systém celoživotního vzdělávání schválili. Mám pověření vyslovit určitou nabídku. Společnost pro techniku prostředí má mezi podobnými profesními organizacemi nejdlejší tradici, protože vychází ještě ze starých VTS a stojí vlastně na svých členech, kteří jsou učiteli na vysokých školách. Domnívám se, že právě i toto je důvodem, proč se Společnost pro techniku prostředí zasazuje o to, aby se systém nastartoval. Společnost pro techniku prostředí nabízí, že bude-li si to Komora přát, může být garantem odbornosti Technika prostředí staveb. Nemyslím tím zakázku, spíš bychom mohli lépe garantovat odbornou úroveň přednášejících, mohli bychom se buď podílet na tvorbě věcného programu, nebo ho můžeme i vypracovat, navrhnout. To jsme schopni pro Komoru udělat. Hodně členů naší společnosti jsou členy Komory a nám všem na tom záleží. Nabízím ještě jednu možnost spolupráce. Systém celoživotního vzdělávání bude zapotřebí organizačně zajišťovat. Můžeme vyzvat ke spolupráci soustavu Domů techniky. To je sedm společností s ručením omezeným, jejichž jediným zakladatelem a majitelem je Český svaz vědecko-technických společností. Těchto sedm společností s.r.o. a Domů techniky je strategicky rozmístěno po Čechách

a Moravě a teritoriálně odpovídají svými sídly rozložení jednotlivých oblastí Komory. Mohly by zajišťovat po technické stránce celou organizaci jako organizační garanti poskytnutím svých domů, svých budov, administrativy.

Ing. Jaroslav Lébl, CSc.
člen výboru oblasti Praha

Je logické, že v představenstvu a v orgánech Komory jsou zastoupeny osoby, které tvoří určitou špičku v oboru a jsou proto více napojeny na tzv. velké stavebnictví. Jak však bylo řečeno v projevu pana předsedy představenstva, existuje zde velké množství malých stavebních a projekčních firem, o jejichž problémech se málo ví. Proto několik poznámek o tom, jak se na činnost Komory dívají její členové, kteří mají malé stavební a projekční firmy.

Malé stavební firmy si stěžují, že jim Komora pro jejich činnost nic nepřináší, anebo jen velmi málo. Stěžují si, že jsou vystaveny nekalé konkurenci jak v oblasti projektování, tak v oblasti realizace od firem, které dělají nekvalitní práci a které nikdo za nekvalitní práci nepostihuje. Jsou vystaveny diskriminaci od velkých stavebních firem, a to počínaje podmínkami smlouvy o dílo až po neplacení provedené práce. Jaké je východisko z této situace nebo co se s tím dá dělat? Nevím, myslím si však, že by o tom měly orgány Komory vědět a začít o tom alespoň uvažovat.

Ing. Jan Turek
předseda dozorčí rady

Příspěvek doplňoval zprávu dozorčí rady o výsledky kontrol. Byla provedena kontrola kanceláře ČKAIT, kontrola hospodaření ČKAIT. Závěrem bylo konstatováno, že při hospodaření ČKAIT nebyly zjištěny závady a pochybení ve vztahu k Ekonomickému řádu ČKAIT.

Ing. Michael Trnka, CSc.
člen Stavovského soudu ČKAIT

Ve svém vystoupení navrhoval úpravy v koncepci celoživotního vzdělávání členů ČKAIT. Upozornil, že povinnost autorizované osoby trvale a průběžně sledovat vývoj ve svém oboru i legislativní změny vyplývá z postavení autorizované osoby ve společnosti a z její odpovědnosti za odbornou úroveň a kvalitu odborné činnosti.

Ing. Jan Konícar
přednosta OK Jihlava

Příspěvek se týkal informace o zřízení a zahájení činnosti 14. oblastní kanceláře ČKAIT v regionu Českomoravské vysočiny. Oblast vznikla z okresů Jihlava, Havlíčkův Brod, Pelhřimov, Třebíč a Žďár nad Sázavou. Členská základna rozhodla pro přiřazení k regionální sekci Brno.

Dr. Ing. Vladimír Sklenář, CSc.
tajemník ČSSI

Z jeho příspěvku uvádíme:

„Věstník Komory, Zprávy a informace a Stavební listy prolustuji a přečtu si věci, které se týkají rozhodnutí orgánů Komory a právních či obecných předpisů, ale především dopadů do mé konkrétní praxe, mého konkrétního výdělků, mé konkrétní zakázky. Nezajímají mě příliš úvodníky, projevy a situační komentáře, zprávy z regionů (kromě mého). Nemám čas o víkendech studovat další, mnohdy polemická stanoviska. Navíc, ty aktuální, vybrané a poměrně

přesné informace pro hospodářskou a provozní praxi dostávám např. v Hospodářských novinách (o daních, ale i znaleckých činnostech, výkonech rozhodnutí apod.). Zahraniční vztahy pro image Komory nepodceňuji, ale pro mou práci mají jen informativní charakter. Děkuji za nabídky odborných akcí a tematických zájezdů. Závěr: zdá se mi, že ze tří tiskovin, které dostávám – Věstník, Z+i a Stavební listy – by po racionální koordinaci informací mohly zbýt obsažnější tiskoviny dvě. Otázku, které, a ekonomické hledisko nechť posoudí příslušné orgány Komory, přičemž musím tušit, že Stavební listy jsou svou inzercí hospodářsky alespoň vyrovnané.”

Příspěvek se dále zabýval účastí Komory v otázkách, které řeší parlament a státní správa. Je uvedena kritika částí tiskovin vydávaných Informačním centrem. Je nabídnuta spolupráce ČSSI v zajišťování celoživotního vzdělávání autorizovaných osob.

Ing. Jaroslava Kottová
členka oblasti Plzeň

Poznámky z oblastní konference Plzeň.

Plně souhlasíme s názorem, že každý autorizovaný inženýr a technik je povinen se dále vzdělávat. To vyplývá ze samé tvůrčí činnosti inženýrů a techniků. Členové komory prokázali vědomí potřeby se vzdělávat již samotnou přípravou na autorizační zkoušku a jejím složením. Problém lze spatřovat v prokazování a šíři tohoto dalšího vzdělávání. Projektanti se setkávají s obecnými předpisy pro výstavbu rámcově a seznamují se s nimi vesměs samostudiem. Informace ze školení, např. k EURUCODŮM, lze získat studiem samotných norem, poznatky z konferencí bývají publikovány v časopisech. V těchto případech je prokázání zisku kreditů sporné.

Běžný praktik, který řeší třeba náročné, ale v podstatě rutinní úkoly, nepíše články do časopisů, nevystupuje s přednáškami, nepíše odborné publikace, nevystavuje na veletrhu. Nezáká tedy kredity.

V návrhu není řešeno, jak bude vystupováno vůči členům komory, kteří požadované vzdělání neprokáží a nebudou je plnit. Budou vyřazeni ze seznamu autorizovaných osob, byť je jejich činnost bezvadná, případně i příkladná? Dostanou důtku, pokárání?

Jako velice užitečný, vítaný a vstřícný krok vůči našim mladým kolegům je koncepce přípravy budoucích autorizovaných osob. V praxi lze sledovat, že pokud firma má v potřebném rozsahu zajištěnou činnost autorizovanými osobami, nemá již dále zájem podporovat k získání autorizace další osoby.

Systém vzdělávání je nutný a ČKAIT a ČSSI by v tomto směru měly hrát významnou roli. Je však nutné zvážit způsob prokazování a množství kreditů s ohledem na postavení autorizovaných osob v běžné praxi. Neměl by vést k pouhému vyplňování formulářů. ČKAIT by měla působit v oblasti osvěty v celé oblasti investiční výstavby. Je třeba zvýšit odpovědnost k investiční výstavbě u stavebních úřadů, investorských útvarů obcí, měst, krajů a u dodavatelských firem.

Ing. Karel Vaverka
zástupce přednosta oblasti Jihlava

Ve svém příspěvku upozorňuje na to, že je zapotřebí, aby se Komora výrazně angažovala nejen při tvorbě zákonů pro nás zásadních, jako je např. zákon č. 360/92 Sb., nebo stavební

zákon, ale také v případě dalších, které se dotýkají naší profese.

Ing. Ivan Hačkajlo
člen oblasti Praha

Ve svém příspěvku navrhuje vybudovat nebo iniciovat vybudování systému komplexních technických informací o stavebních dílcích, konstrukčních prvcích, který umožní získat objektivní informace o jejich kladech a záporech. Dále doporučuje, aby byla v rámci celoživotního vzdělávání AO vytvořena zpětná vazba, to je hodnocení účastníků o úrovni jednotlivých akcí.

Ing. Václav Oupor
místopředseda autorizační rady

Ve svém vystoupení se Doc. Pavlík zmínil o bakalářském studiu nově vytvořeném na našich vysokých školách.

Dovolte mi pár poznámek z pohledu Komory a konkrétně autorizační rady.

Jde o něco, co je v našich podmínkách nové a nevyzkoušené. Česká tradice, která tento způsob vysokoškolského studia ještě před jedenácti lety neznala, stále podporuje konzervativní chování pracovního trhu, který zatím nemá, až na malé výjimky, o tento typ absolventů zájem. Je proto nutné řešit, jak tyto vysokoškolsky vzdělané odborníky produktivně do pracovního procesu zařadit. Toto je samozřejmě především záležitost příslušných ministerstev a vysokých škol. My si ale musíme uvědomit, že za velmi krátkou dobu se začne tento problém dotýkat také nás, protože lze s určitostí předpokládat, že absolventi bakalářského studia se z větší části stanou členy Komory a Komora zcela logicky ponese spoluodpovědnost za jejich uplatnění v praxi. Odpovědnost jak vůči jim samým, tak i směrem k jejich potencionálním klientům.

Mohlo by se zdát, že je na tyto starosti ještě času dost, protože prvním vyřazeným bakalářům musí naběhnout několik let odborné praxe. Ale není tomu tak, naopak. Dostáváme se díky zdlouhavému projednávání zákonných ustanovení a předpisů do časové tísně. Můžeme se v pohledech na bakalářská studia různit, můžeme s touto formou nesouhlasit, ale realita je taková, že se v našich oborech s nimi setkáme, a proto se musíme na jejich vstup do Komory řádně připravit. Je nutné upravit a hlavně projednat legislativu, komorové řády a především zákon č. 360, který nemohl v době svého vzniku tuto formu odborné kvalifikace registrovat. Autorizační rada potřebuje prostudovat studijní programy bakalářského vzdělání a na jejich základě vypracovat metodiku a podmínky přijímání bakalářů k autorizačním zkouškám. Tyto interní komorové směrnice musí autorizační rada konzultovat se zkušebními místy, musí je projednat s představenstvem Komory a s výsledky seznámit předsedy a místopředsedy zkušebních komisí. Dle našich názorů a zkušeností z autorizačního procesu spolu s dosavadními konzultacemi s pracovníky odborných škol by studijní bakalářské programy měly svým obsahem odpovídat ukončenému vysokoškolskému vzdělání především se zaměřením na výrobu staveb. Protože, díváme-li se na to z hlediska praxe, tak si dovedu velmi dobře představit hlavního a všemi respektovaného stavbyvedoucího rozsáhlé stavby, např.

přehradu, který vede autorizovaný inženýr s bakalářským vzděláním. Méně si již dovedu představit v takovéto úspěšné poloze projektanta pozemního stavitelství. Ten bude v každé projektové kanceláři vystaven konkurenci a srovnávání s ostatními vysokoškolsky vzdělanými architekty a projektanty. Dá se předpokládat, že jejich snaha bude, aby jim tito pracovníci byli tzv. k ruce. Aby technicky rozpracovávali jejich koncepty, případně se zabývali dílčím řešením. To samozřejmě platí i o bakalářích ostatních profesí, kteří se budou v této konkurenci na větší samostatné akce rovněž obtížně prosazovat. Někteří se s touto polohou smíří, jiní ti čípernější se možná prosadí a ti ambicióznější ti odejdou studovat zpátky na vysokou školu.

Potom je ještě jedna možnost uplatnění v praxi, ta méně příznivá. Takovýto absolvent si založí vlastní projekční kancelář, protože má vysokoškolské vzdělání, tak podle zákona má právo po úspěšném absolvování autorizačních pohovorů obdržet titul autorizovaný inženýr pro daný titul. Po získání autorizace je jasné, že autorizační razítko a autorizační titul začne plně využívat. Za čas ale jaksi vyšumí jeho bakalářské vzdělání a on se stane pro veřejnost, nakonec i sám pro sebe plnohodnotným stavebním inženýrem. V těchto případech vlastně využije Komoru v tom, že mu nahradí vyšší vysokoškolské vzdělání, což je ve svém výsledku kontraproduktivní se snahou školy poskytovat maximální teoretickou odbornou přípravu. Navíc by byla zcela jistě ztlumena stimulace tohoto podnikatele k dalšímu studiu na vysoké škole. To, že je to neetické a obtížně prokazatelné, to dávám před závorku. Samozřejmě se jedná o úvahu spekulativní, ale známe schopnost našich lidí v hledání snadnějších cestíček. Proto autorizační rada musí na existenci bakalářů a na všechny možné varianty jejich uplatnění reagovat ne tím, že nařídí přísnější zkoušky, což ani nejde, protože se vždy bude jednat o objektivní prověřování zkušeností z odborné praxe, ale tím, že bude definovat délku, průkaznost, druh a provádění této praxe, zde se musí vyrovnat časový rozdíl v délce studia s absolventy vyšší formy vysokoškolského vzdělání a co je velmi důležité, přihlídnout k bakalářským studijním programům. Pro tuto činnost je nutné využít dobrého kontaktu s naším vysokým školstvím, protože stanovení cílů i obsahů studijních programů je zcela v kompetenci akademických pracovníků. Připravit absolventy bakalářského studia pro život a jejich uplatnění v praxi není jenom dosažení určité odborné úrovně, jde o diverzifikaci nabídky studijních programů, která by měla absolventům umožnit profilovat svoji odbornou kariéru podle vlastního výběru, a tím se hlavně přiblížit poptávce na trhu práce. A právě tato profilace je zásadním rozhodnutím, které bude jejich život ovlivňovat. Je to právě Komora, která dokáže tento proces rozhodování usnadnit tím, že využije zkušeností a poznatků svých pracovníků o uplatňování autorizovaných osob v praktickém životě a může tak prostřednictvím těchto odborníků konzultovat, případně ovlivňovat škálu studijních bakalářských programů, což by ve svém výsledku vedlo k lepšímu praktickému uplatnění a k jistější zaměstnatelnosti našich budoucích členů. Není to obtížné, protože vazba Komora a škola je velmi úzká a kvalitní.

Ing. Ladislav Vonásek
člen oblasti České Budějovice

Chtěl bych hovořit za určitou skupinu členů, kteří mají obavy ze zavedení systému celoživotního vzdělávání. Tato skupina členů tvoří mlčící většinu. S tím počítá i předsednictvo Komory, které ví velice dobře, že my ruce zvedneme a vše bude schváleno. Myslím si naopak, že dnes je prostor pro to, abychom o celé věci diskutovali. Chci předem předeslat, nejsem proti celoživotnímu vzdělávání. Celoživotní vzdělávání považuji za nutné. Ale mám pocit a obavy z formy, která nám je předkládána. Forma, která nám je tady řečena: jste povinni. Jsem povinen nějakým způsobem se vzdělávat a to touto formou, dokonce budu vést určitou evidenci, budu si schovávat bločky od toho, že odebíráme časopis. Mně to připomíná dobu, kdy jsem musel sbírat bločky od Rudého práva a tím prokazoval, že jsem se sebevzdělával. Je to prostě něco, co je pro mne nepřijatelné. Jsme přímo povinni se vzdělávat, zákon č. 360/92 Sb., nám to ukládá a jsou na to i sankce. Může být udělena pokuta 50 000, nebo můžu být i vyloučen. To je přece dostačující, a ne aby se ustavovala skupinka určitých lidí, kteří mi budou předepisovat, jak se budu vzdělávat.

Mohl bych uvést dva příklady. Včera jsem navštívil v Českých Budějovicích výstavu FOR ARCH. Kdybych nezaplatil vstupné, tak jsem nepoznal, že jsem na výstavě, na výstavě stavebnictví. Ale měl bych za to získat jeden bod. Na druhé straně, např. když chci navrhovat třeba tepelné čerpadlo, pozvu si dodavatele - zástupce firmy a prodiskutuji s ním celou problematiku, pak teprve pracuji. Měl jsem např. dvouhodinový rozhovor o této problematice s odborníkem, čili jsem se vzdělával, provedl jsem sebevzdělání, ale nikde to nemůžu vykázat.

Doporučuji odložit zavedení systému celoživotního vzdělávání a požaduji jeho sladění s EU, s dosažením certifikátu nebo závěrečného diplomu, který bude kompatibilní a který by mi zajišťoval schopnost konkurence s ostatními členy z ostatních států.

Ing. Bohumil Kujal
člen výboru oblasti České Budějovice

K otázce celoživotního vzdělávání doporučuji vzhledem k tomu, že jak provádění, tak vyhodnocování je nejasné, aby zkušební lhůta byla prodloužena do konce roku 2003. Chtěl bych se dále přimluvit za podporu malým firmám, pro které není vytvářena pomoc a příznivá atmosféra.

Ing. Josef Luňáček
člen výboru oblasti Brno

Demokracie, anarchie nebo nekonečný proces přípravy staveb dopravní infrastruktury?

Úvodem bych chtěl zdůraznit, že jsem hluboce přesvědčen o tom, že tvůrci zákonů, dotýkajících se této problematiky, je inovovali nebo tvořili s tím nejlepším úmyslem. Mám tím na mysli především zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu v platném znění a zákon 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (k 1. 1. 2002 pak zákon 100/2001 Sb.). Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí je zde jistě především proto, aby zamezil zbytečné devastaci Země a prostředí na ní. V některých, často se opakujících případech, však znásobuje projednávání téhož problému a ve svém důsledku znamená značné prodloužování

a zdražování přípravné fáze mnoha – a to zdůrazňuji – veřejně prospěšných staveb. A pokud se ještě navíc jedná o dopravní stavby na území velkých městských aglomerací se schváleným územním plánem, je duplicita některých kroků naprosto evidentní.

Na počátku je třeba si uvědomit, že nulový stav, tj. nerealizace přestavby a dostavby dopravní infrastruktury v takovýchto případech je ten nejhorší stav jak pro prostředí, tak především pro velké množství lidí. Zatížení prostředí negativními vlivy dopravy provozované na zastaralé, kapacitně i parametricky nevyhovující komunikační síti je vždy při stejné intenzitě násobně větší, nežli při provozu na moderní komunikační síti (prostoje vozidel a pomalá jízda z důvodu neprůjezdnosti, pohyb vozidel v dopravně nevhodných prostorech atd.). Naskytá se tedy otázka, zda je vůbec účelné a přínosné procházet u těchto staveb celým procesem posuzování vlivu na životní prostředí podle výše zmíněného zákona. V procesu schvalování územního plánu může každý ve veřejné diskusi všechny své požadavky uplatnit, prověřit a projednat, a na základě toho lze stanovit potřebné regulativy (např. zda budou jednotlivé trasy nebo úseky vedeny pod úrovní, v úrovni nebo nad úrovní terénu, místa připojení území – křižovatek – se specifikací připojovaných směrů, a samozřejmě vymezení dopravního koridoru). Vše ostatní je otázka řešení technických detailů stavby, u nichž musí být splněny podmínky platných norem a patří podle mého názoru až do procesu územního a stavebního řízení.

V úrovni schvalování územního plánu by tedy měly být jednoznačně ukončeny diskuse nad umístěním a základními parametry stavby např. tím, že bude povýšen na úroveň zákona. Lze doporučit, aby pro územní řízení těchto staveb potom nebylo vyžadováno stanovisko podle zákona 244/1992 Sb., (100/2001 Sb.), ale mělo by stačit prověření souladu dokumentace DÚR s Územním plánem. Pokud by varianta vyloučení nebo přesunu procesu posuzování vlivů na životní prostředí se stanoviskem podle zák. 244/1992 Sb., do fáze schvalování územního plánu byla nereálná, je třeba alespoň vyloučit ze zákona požadavky na variantní vedení tras, protože v územním plánu nelze schválit variantní řešení v tomto smyslu. Zároveň s tím je třeba posoudit, že doba od schválení (investičního) záměru do zahájení zpracování DÚR se prodlužuje min. o dobu 2 let a mnohdy podstatně déle, nemluvě o vynaložení dalších značných nákladů na tento proces z veřejných prostředků (do této dosud nezbytné fáze je nutno započítat zpracování studií, dokumentaci EIA a proceduru podle zákona 244/1992 Sb.).

Dále lze doporučit, aby v případě vydání „stanoviska“ podle zákona 244/1992 Sb., (100/2001 Sb.) bylo toto stanovisko povýšeno pro další povoloovací řízení na závazné s tím, že bude v dalším procesu vyloučen návrat k opakování požadavků již projednaných.

Tím se dostávám na začátek diskusního příspěvku – demokracie nebo anarchie v projednávání? Z principu demokracie vyplývá, že pokud o něčem rozhodne většina, platí to jako zákon. Pokud je tomu jinak, nejedná se už o demokratické rozhodování, ale o anarchii, kde každý jedinec prosazuje svůj názor donekonečna a bez ohledu na většinu.

V současnosti může absolutní menšina při využití (nebo snad zneužití?) zákonných prostředků téměř donekonečna

oddalovat začátek realizace staveb, které většina prohlásila za svůj záměr, potřebu a cíl. Přitom v daleko starších a rozvinutějších demokraciích, nežli je ta naše, umí tento problém obecně řešit – např. uzákoněním projednaného záměru. Stojí tedy za zvážení, zda právě v této oblasti musíme prokazovat svoji národní identitu vymyšlením vlastních řešení a nepřiklonit se k systému odzkoušenému a fungujícímu.

Na závěr si dovoluji konstatovat, že s uvedením do života nového zákona o posuzování vlivů na životní prostředí k 1. 1. 2001 se zřejmě příprava komunikačních staveb proti současnému stavu ještě výrazně zkomplikuje, protože alespoň částí celého procesu (zjišťovacím řízením) bude muset projít prakticky každá novostavba i rekonstrukce silnice bez rozdílu kategorie (platí pro šířku nad 10 m).

Jako základní rozpor především u dopravních staveb však zůstává nesoulad mezi územním plánováním a požadavky na variantní řešení při posuzování vlivu staveb na životní prostředí – je samozřejmě otázkou, jak si lze vyložit pojem varianta řešení. Z hlediska vlivu na životní prostředí bychom se neměli bavit o drobných technických odchylkách (každá stavba má potom nekonečně mnoho řešení). Zákon však tento pojem podrobně nespécifikuje ani nestanovuje, jakým způsobem vymezit rozsah a hranice pro eventuální varianty.

Ještě jedna poznámka nebo možná postesknutí – to, že zákon umožňuje prakticky komukoliv bez přímé vazby ke stavbě stát se účastníkem územního a stavebního řízení, je na jedné straně demokratické, na druhé straně však v naší praxi znamená, že v celorepublikovém měřítku je několik desítek jedinců schopno donekonečna zpochybňovat a odsouvat jakýkoliv stavební záměr, i když je v dlouhém a složitém procesu jednoznačně odsouhlasen na úrovni nejvyšších samosprávných orgánů, které zastupují rozhodující většinu občanů. Poslední otázka – je v tomto případě ta většina opravdu rozhodující a jedná se o opravdu demokratické rozhodování?

Doc. Ing. Ladislav Lamboj, CSc.
děkan Fakulty stavební ČVUT v Praze

Jsem zde jednak jako host reprezentující Stavební fakultu ČVUT a jednak jako delegát. To ovšem není překážkou, abych vyjádřil jednotný a ucelený názor na problémy, které zde byly diskutovány, a sice z oblasti vzdělání. Pokusím se reagovat na příspěvky, které zde v této oblasti odezněly. Zaprvé. Zabývejme se vzděláním, které bude poskytovat vysoká škola. Jak už tady bylo řečeno, novela zákona zavádí strukturované studium. Nebylo tady řečeno, že tato novela s největší pravděpodobností vejde v účinnost od 1. července tohoto roku. Musíme si zvyknout, že jak „kamenné“ univerzity, tak i nově vznikající vysoké školy technického směru nebo netechnické budou produkovat absolventy. Situace je taková, že poslední termín je rok 2003, kdy mohou být přijímáni posluchači na současné „kamenné“ technické univerzity do přímých inženýrských programů. Od školního roku 2004 – 2005 zákon de facto zavádí strukturované studium. Znamená to, že každý musí nejdříve absolvovat bakalářské studium, na něž bude navazovat magisterské studium.

Návrh novely předpokládá, že bakalářské studium bude v délce 3 až 4 roky, inženýrské studium nebo obecně

magisterské studium v délce 1 až 3 roky. Jak na to budou reagovat vysoké školy, buď technické univerzity nebo vysoké školy neuniverzitního typu? Reagovat se dá dvojím způsobem. Buď nás nebude zajímat uplatnění absolventa, který z vysoké školy vyjde, nebo nás to bude zajímat. Pokud nás to bude zajímat, tak z předpisů EU je zřejmé, že aby absolvent mohl vstoupit na trh práce, je potřeba minimálně čtyřletého vysokoškolského vzdělání. Čili z této podmínky v zásadě vychází to, že bychom měli, pokud nechceme znemožnit našim absolventům vstup do povolání, konstituovat bakalářské studium jako čtyřleté. Otázkou je, jestli uvnitř rozdělovat bakalářské studium na případy, kdy po absolvování čtyř let půjde bakalář do praxe, ať už jako projektant, dílovedoucí apod., anebo bude pokračovat dál v inženýrském studiu. Názor na Stavební fakultě v Praze je ten, že pochopitelně ve třetím a ve čtvrtém ročníku budou mít studenti možnost formou volitelných předmětů se rozhodnout, že buď skončí s bakalářským titulem nebo budou ve studiu dále pokračovat. To je odpověď na to, že se vysoké školy nepřipravují. Připravují se a intenzivně. K druhé věci, která tady odezněla, že bakalářské studium bude jednotně čtyřleté. Nebude tomu tak. Vznikají vysoké školy neuniverzitního typu. Akreditaci získal Pražský technický institut, který zavádí tříleté bakalářské studium. Na všechny tyto alternativy se Komora musí připravit. To k vysvětlení, jak se připravují vysoké školy na tento případ. Domnívám se, že nelze říct, že vysoké školy prakticky nevnímají potřebu pro vstup do EU. Je vnímána a je vnímána velmi poctivě.

Otázka celoživotního vzdělávání. Rozdělme tento problém zase na problémy dva. Na celoživotní vzdělávání občanů, které ze zákona je uplatněno v novele vysokoškolského zákona a které bude poskytovat vysoká škola kterémukoliv zájemci, a pak na celoživotní vzdělávání členů Komory. Novela proti předcházejícím případům přináší velmi sympatické zlepšení. Zatím musely být koncipovány ucelené programy celoživotního vzdělávání občanů. Tyto programy musely být tedy akreditovány Ministerstvem školství a jako takové je vysoká škola mohla provozovat. V současné době novela zákona umožňuje následující věc, která by byla vhodná právě i pro členy Komory. Za účastníka celoživotního vzdělávání občanů se bude považovat i ten, který si vybere na vysoké škole předmět, disciplínu a bude ji navštěvovat. Pochopitelně za úhradu. Návštěva vysoké školy podle novely bude možná dvojím způsobem. Ani v jednom případě nebudete studenty, ale buď si zapíšete jednotlivé vědní disciplíny, nebo si zapíšete ucelený kurz celoživotního vzdělávání. Pochopitelně vysoká škola kromě těchto ucelených kurzů nebo ucelených přednášek nabízí celou řadu přednášek a kurzů, o nichž věřím, že budou zahrnuty do programů Komory.

Odeznělo zde, že se nařizuje určitý počet kreditů nebo bodů. Před tímto shromážděním jsem před třemi lety vystoupil s tím, že jsem prezentoval program Britského institutu civilních inženýrů. Nedělají to jinak a mají zkušenosti od konce druhé světové války. Naše Komora může hledat cesty, jakým způsobem program celoživotního vzdělávání naplnit, ale myslím si, že bez dalšího vzdělávání to nepůjde. Britská komora inženýrů řeší celoživotní vzdělávání tím způsobem, že pokud jsou plány na další kalendářní rok, každý z inženýrů má povinnost do konce roku odevzdat plán své

vzdělávací činnosti. Tam si vybere, co potřebuje, co je mu známo. Na konci dalšího roku prokáže, že se těchto akcí zúčastnil. Komora vylosuje 10 % členů a u nich provede namátkovou kontrolu, zda tuto povinnost splnili.

Myslím si, že bude existovat široká paleta možností, jak se dále vzdělávat. Nepropaguji, pojďte, my za vás uděláme školení, to si jako představitel školy nemohu dovolit. Myslím si, že si vzdělání musíme obnovovat, protože rozpad našich znalostí je velmi rychlý, ať už se jedná o legislativní oblast nebo o oblast techniky.

Znovu opakuji, že odmítám, že by se vysoké školy nepřipravovaly na vstup do EU. Připravují se, připravují se velice důkladně a své studijní programy, které v současné době tvoří, tvoří tak, aby absolventi vysokých škol od úrovně bakalářské prakticky měli vstup na trh. Seznámil jsem vás s možnostmi, která nastává z hlediska celoživotního vzdělávání, a jistě je na diskusi v komoře, jakým způsobem celoživotní vzdělávání zakotví v předpisech či v doporučení Komory.

Příprava a realizace telekomunikačních staveb podle nového telekomunikačního zákona

Nový zákon o telekomunikacích č. 151/2000 byl publikován ve Sbírce zákonů v částce 47 dne 13. června 2000. Účinnost zákona byla stanovena dnem 1. 7. 2000.

Nový zákon upravuje v oblasti telekomunikací zejména:

- podmínky pro zřizování a provozování telekomunikačních zařízení a telekomunikačních sítí,
- podmínky pro poskytování telekomunikačních služeb,
- výkon státní správy, včetně regulace.

Cílem zákona je liberalizace podmínek podnikání v telekomunikacích, sjednocení telekomunikační legislativy ČR s legislativou EU, stanovení dohledu nad fungováním telekomunikačního trhu a jeho regulací prostřednictvím Českého telekomunikačního úřadu; v neposlední řadě zákon určuje některá nová pravidla v přípravě a realizaci telekomunikačních staveb.

Znalost vybraných ustanovení a principů nového zákona o telekomunikacích je důležitá a potřebná při zabezpečování územního a stavebního řízení u telekomunikačních staveb a rovněž v souvislosti a návaznosti na zákon č. 50/1976 Sb., v platném znění (stavební zákon).

Česká asociace telekomunikací, sekce projektování, připravuje ve spolupráci s Ministerstvem pro místní rozvoj ČR a zástupci telekomunikačních společností „Komentář k novému telekomunikačnímu zákonu pro jeho aplikaci ve výstavbě telekomunikačních sítí“. Tento komentář bude rovněž konzultován s Ministerstvem dopravy a spojů ČR a Českým telekomunikačním úřadem. Cílem je vydání autorizovaného dokumentu, který bude obecně přijímaným výkladem a postupem v práci orgánů veřejné správy, stavebníků, autorizovaných inženýrů a techniků. Seznámení pracovníků stavebních úřadů a telekomunikačních společností s komentářem se uskuteční v průběhu měsíce června 2001 na seminářích a v odborném tisku. Zájemci o semináře se mohou informovat ve druhé polovině měsíce

Informace pro zájemce o technické památky
a využití opuštěných objektů průmyslové architektury

Kolegium pro technické památky ČKAIT & ČSSI je iniciátorem zajímavého projektu, k jehož účasti Vás, zájemce nejen o technickou historii, ale i další využití opuštěných, ale architektonicky i historicky cenných objektů průmyslové architektury zve.

Pod patronací ministra kultury České republiky
se koná ve spolupráci s prestižními partnery, ke kterým patří:

Ministerstvo kultury ČR
Národní technické muzeum Praha – sekce ochrany
průmyslového dědictví
Státní ústav památkové péče Praha
Kolegium pro technické památky ČKAIT & ČSSI
Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků
Český svaz stavebních inženýrů
Obec architektů
Sdružení historických sídel Čech, Moravy a Slezska
Ekotechnické muzeum Praha – Bubeneč
BAYOSAN ČR – partner Kolegia pro technické památky
ČKAIT & ČSSI

*Bienále se uskuteční v objektu staré městské kanalizační
čistírny v Praze - Bubeneč
ve dnech 14. – 16. června 2001*

1. Bienále – Technické památky a konverze objektů industriální architektury 2001

Téma Bienále: Prezentace příkladů, kdy objekty technických památek nebo průmyslové architektury se po různých stavebních úpravách navrátili do života města a obcí.

Bienále je určeno celé technické veřejnosti, zejména zástupcům investorů, včetně představitelů měst a obcí, developerům, architektům, stavebním inženýrům a technikům, technologům a památkářům, ale i zájemcům z řad laické veřejnosti.

Dvoudenní jednání (čtvrtek, pátek) bude doplněno výletem a návštěvou zajímavých i mimopražských objektů, na kterých bude tematika Bienále prezentována.

Přihlášky je možno získat u všech pořadatelských institucí a v Oblastních kancelářích ČKAIT ve všech krajských městech.

Další informace :

sekretariát Bienále TP	tel./fax: 017/32 34 634
OK ČKAIT Karlovy Vary	tel.: 017/35 85 364
Stará Kysibelská 45	e-mail: ckait@iol.cz
360 09 Karlovy Vary	

Ing. Svatopluk Zidek, člen představenstva ČKAIT

května v Informačním centru ČKAIT (tel.: 02/24 91 40 93) o termínech jejich konání nebo na jeho internetových stránkách www.ice-ckait.cz, kde je vystavována průběžně aktualizovaná databáze vzdělávacích programů.

Ing. Jiří Kliner

předseda sekce projektování České asociace telekomunikací

Úvodní část k zákonu č. 50/1976 Sb.

Úplné znění zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) bylo publikováno ve Sbírce zákonů, částka 43, pod č. 109/2001 Sb. Částka 43 byla rozeslána 29. 3. 2001.

Marie Báčová, ICE ČKAIT

Zákon č. 59/2001 Sb., ze dne 10. ledna 2001, kterým se mění stavební zákon

V minulém čísle Z+i jsme informovali o připravované novele stavebního zákona. Ta byla Parlamentem ČR přijata (z. č. 59/2001 Sb.) a nabyla účinnosti zveřejněním ve Sbírce zákonů částce 21.

Z novely je pro autorizované osoby nejdůležitější doplnění § 44 odstavce 1.

Ten po novele zní:

„Stavbu a její změnu může provádět jen právnická osoba nebo fyzická osoba oprávněná k provádění stavebních nebo montážních prací jako předmětu své činnosti podle zvláštních předpisů; při provádění stavby musí být zabezpečeno odborné vedení realizace stavby (§ 46a odst. 1 a § 46a odst. 3 písm. b).“

Novela stavebního zákona reaguje na dvě novely živnostenského zákona (z. č. 356/1999 Sb., ze dne 9. prosince 1999, platí od 1. března 2000 a zákona č. 309/2000 Sb., ze dne 9. srpna 2000, bude platit od 1. dubna 2001).

Tyto novely umožňují získat živnost „Provádění staveb, jejich změn a odstraňování“ na základě autorizace podle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ale také pouze na základě prokázání vysokoškolského vzdělání stavebního směru a 5 let praxe v provádění staveb nebo středoškolské vzdělání stavebního směru a 8 let praxe v provádění staveb.

Ministerstvo pro místní rozvoj ČR v důvodové zprávě k novele stavebního zákona uvedlo, že:

„... změna stavebního zákona souvisí s novelou živnostenského zákona, která byla provedena zákonem č. 356/1999 Sb. Podle ní se k živnostenskému oprávnění pro provádění staveb, jejich změn a odstraňování již nevyžaduje průkaz o tom, že žadatel získal oprávnění k výkonu vybraných činností ve výstavbě, které by ho podle § 46a stavebního zákona opravňovalo k vedení realizace staveb. Stávající znění stavebního zákona vycházelo z dřívější právní úpravy, podle které k získání živnostenského oprávnění pro provádění staveb musel uchazeč prokázat, že má oprávnění

k vedení realizace staveb. V důsledku této změny živnostenského zákona došlo k situaci, že není právně zabezpečena povinnost dodavatele stavebních a montážních prací zajistit při realizaci jím prováděné stavby její odborné vedení osobou, která v příslušném stavebním oboru získala autorizaci nebo oprávnění podle dřívějších předpisů.

Uvedený nedostatek má závažné důsledky v tom, že téměř zpravidla na stavbě není zabezpečeno odborné vedení. Zcela tak chybí osobní odpovědnost za dodržování povinností vyplývajících z § 46b odst. 2 stavebního zákona, především za řízení postupu stavebních prací, bezpečnost a ochranu zdraví při práci. Důsledky, někdy i tragické, jestliže dojde ke zřícení stavby při jejím provádění, jsou známé. Právním prostředkem k odstranění tohoto nežádoucího stavu je navrhovaná novela § 44 odst. 1 stavebního zákona.“

*Ing. Bohumil Rusek
místopředseda ČKAIT*

6. MEZINÁRODNÍ KONFERENCE MĚSTSKÉ INŽENÝRSTVÍ KARLOVY VARY 2001

Téma: Město – místo pro spolupráci
architekta a městského inženýra
22. června 2001 od 9 hodin,
Kongresový sál Lázeňského sanatoria
THERMAL

Pořádající organizace:

**Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků
Český svaz stavebních inženýrů
Regionální stavební sdružení Karlovy Vary
BAYERISCHE INGENIEURKAMMER - BAU
INGENIEURKAMMER SACHSEN
Slovenská inženýrská komora
Obec architektů ČR**

Konference je určena pro autorizované osoby v oboru „Městské inženýrství“ a dále pro pracovníky státní správy, zástupce samosprávy, pro projektanty, dodavatele i studenty oboru městské inženýrství.

Program:

9.00 – 9.30	Registrace
9.30 – 9.40	Zahájení konference <i>Ing. Svatopluk Zidek, předseda OK ČKAIT Karlovy Vary, Ing. Jitka Thomasová, předsedkyně sekce MI ČSSI.</i>
9.40 – 12.00	Vystoupení zahraničních účastníků: Slovenská komora stavebních inženýrů Kollárovo náměstí v Bratislavě <i>Ing. Peter Rakšányi, PhD</i> Bavorská inženýrská komora Saská inženýrská komora
12.00 – 13.00	Oběd
13.00 – 15.00	Vystoupení českých účastníků: River City Prague – konkrétní případ

spolupráce architektů s městskými inženýry.

Ing. Jitka Thomasová

Řízení územního rozvoje města Plzně jako příklad spolupráce architektů a městských inženýrů.

Ing. František Zídek

Aktivní účast městského inženýra v územním plánování.

Ing. arch. Radúz Rozhon

15.00 – 16.00 Panelová diskuze k předneseným tématům
Moderují: Ing. Jitka Thomasová, Ing. Pavel Křeček

16.00 – 16.15 Zhodnocení a závěr konference.
Ing. Jitka Thomasová, Ing. Pavel Křeček

Ing. Svatopluk Zídek, člen představenstva ČKAIT

České odborné akce

■ 6. června 2001: Praha FS ČVUT

Seminář navrhování a provádění betonových konstrukcí podle nových evropských norem

Kontakt: ČBS Samcova 1, Praha 1

tel.: 02/23 16 173

■ 10. – 11. října 2001: Rekonstrukce nosných systémů

panelových budov,

Pardubice, Dům kultury

Kontakt: ČBS Samcova 1, Praha 1

tel.: 02/23 16 173

■ 28. – 30. listopadu 2001: Betonářské dny 2001,

Pardubice, Dům kultury

Kontakt: ČBS Samcova 1, Praha 1

tel.: 02/23 16 173

Mezinárodní kongresy, sympozia a výstavy

■ 5. – 7. června 2001: Mezinárodní výstava a konference

výstavby podzemních

objektů, Žilina, dům kultury

Kontakt: +421 895 65 08 03

■ 6. – 9. června 2001: Hongkong

17. International Baufachwesen

Kontakt: Reed Exhibitions (Germany), GmbH

Frau El. Niehan, tel.: +49 211 55 62 81

■ 13. – 15. června 2001: ERMCO Congres 2001 Berlin

13. mezinárodní kongres o transportbetonu

Pořadatel: Bundesverband der Deutschen

Transportbetonindustrie Frankfurt am M.

Kontakt: +49 694 057 85 65

■ 19. – 22. června 2001: CAT – Bau 2001 Stuttgart

Pořadatel: Messe Stuttgart International

Kontakt: Frau Silke Mütler

tel.: +49 711 25 89 302

■ 2. – 6. července 2001: FUEL CELL 2001 Luzern, Switzerland

Conference and Exhibition

Kontakt: +41 56 496 72 92

■ 5. – 8. července 2001: E – MRS 2001 Strasbourg, France

European Material and Research Society

Kontakt: +33 3 88 10 65 43

■ 5. – 7. srpna 2001: Failures of Concrete Structures,
9. mezinárodní konference
Expertcentrum Bratislava
Pořadatel: Expertcentrum Bratislava, Slovensko
Fax: +44 275 441 17 38

■ 10. – 12. září 2001: Symposium. Connection between
Steel and Concrete
Stuttgart, BRD

Kontakt: Sekretariát +49 711 685 33 20

■ 11. – 13. září 2001: Inspection, Appraisal, Repairs,
Maintenance of Building and
Structures, Nottingham, Vel. Británie
7. mezinárodní konference

Kontakt: Trent University Nottingham

150 Orchard Road 0714

■ 25. – 27. září 2001: TUBE SINGAPOR

The All – Asia Tube and Pipe Trade Fair

Kontakt: Messe Düsseldorf Asia Pte Ltd,

tel.: +49 211 65 33 29 642

■ 1. – 3. října 2001: High Temperature Ceramic Composite
Conference, München,
Germany

Kontakt: +49 697 91 77 47

■ 3. – 5. října 2001: Symposium „Beton und Umwelt“
Berlin

Kontakt: Deutscher Beton und Bautechnik
Verein

Symp. sekr. P.O. Box 110512

D – 10785 Berlin, Germany

■ 5. – 10. listopadu 2001: BATIMAT 2001 Paris

Kontakt: BATIMAT Reed Exposition, France

tel.: +33 147 56 51 02

■ 6. – 9. listopadu 2001: BUILDING SHANGHAI 2001

CTC – Construction Technologies China 2001

Kontakt: Exhibition Services Ltd

tel.: +86 21 28118897

Zahraniční odborné publikace

■ Kol: Holzrahmenbau

Bewährter – Haus – Bau System

Verlag Deutscher Zimmermeister im Zentralwerk
des Deutschen Baugewerbes e.V. 2000, 500 s.,

730 obr. a tab., 3. vydání

Obj.: Albert Bruder GmbH,

Postfach 110248, 760 52 Karlsruhe Best. N. 5.266

■ Kol: Holzrahmenbau – Mehrschossiges

Verlag Deutscher Zimmermeister im Zentralwerk
des Deutschen Baugewerbes e.V. 2000, 3. vydání

Obj.: Albert Bruder GmbH,

Postfach 110248, 760 52 Karlsruhe

■ Joachim Scheer: Versagen von Bauwerk 2000

Band 1: Brücke.

Verlag Ernst u. Sohn 2000, Berlin, 301 s., 104 obr.

Doc. Ing. Otakar Gartner, CSc.

Přihlaste se na
EXKURZI DO VÍDNĚ
 v pondělí dne 18. června 2001

**Prohlídka přestavby starých plynojemů ve Vídni – Simmeringu
 na moderní objekty bydlení a služeb**

Velmi zajímavá obchodní, architektonická, konstrukční a rozvojová motivace pro inženýry, techniky, podnikatele a municipální politiky.

Exkurze se pořádá ve spolupráci s Rakouskou komorou inženýrů a architektů
 a Rakouským svazem inženýrů a architektů.

Po exkurzi se uskuteční
 setkání se zástupci a hosty Rakouského svazu inženýrů a architektů v reprezentačním sále ÖIAV
 na téma
 „Osobnost profesora Kaplana spojuje Vídeň s Brnem“

POKYNY:

Přihlášky: Směřujte písemně do kanceláře komory Brno. Současně udejte adresu, rodné číslo, telefon a číslo pasu.

Adresa: ČKAIT, Vrchlického sad 2, 602 00 Brno, Telefax: 05/57 43 10, E-mail: ckait@brno.anet.cz

Cena: Členové 150,- Kč a hosté 200,- Kč. V ceně není zahrnuto pojištění a strava.

Platba: Na adrese komory Brno v hotovosti nebo na účet ČS, a.s., číslo 1345606379/0800,
 variabilní symbol rodné číslo účastníka

Odjezd: Autobusem v 7:00 h od Národního divadla, Rooseveltova ulice, Brno

Návrat: Do Brna ve večerních hodinách.

Informace: Kancelář komory Brno, Tel.: 05/57 43 10

WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s.

pod záštitou Ministerstva pro místní rozvoj České republiky
 a ve spolupráci

s Fakultou stavební ČVUT, Českou komorou architektů, Obcí architektů ČR, Českou komorou autorizovaných inženýrů
 a techniků, Českým svazem stavebních inženýrů, Státním fondem rozvoje bydlení, Českou energetickou agenturou

a
 mediálním partnerem Vydavatelství BertelsmannSpringer CZ

vyhlašuje

**3. ročník veřejné anonymní architektonické
 soutěže**

pro architektky, projektanty a studenty

„O nejlepší rodinný řadový dům z cihlového systému POROTHERM 2001“

Účelem a posláním soutěže je získat kvalitní projekty pro bytovou výstavbu s důrazem na technicky kvalitní, energetické a cenově výhodné řešení jak z hlediska výstavby, tak i z hlediska následného užívání, provozu a údržby.

Předmětem soutěže jsou projekty rodinných řadových domů navržených z kompletního cihlového systému POROTHERM.

Soutěže se mohou účastnit fyzické a právnické osoby, popřípadě jejich sdružení. Účast je umožněna každému, kdo vyhoví veškerým požadavkům stanoveným v soutěžních podmínkách.

Ceny

● Zlatá cena POROTHERMu	200.000,- Kč	● Zvláštní cena POROTHERMu	40.000,- Kč
● Stříbrná cena POROTHERMu	150.000,- Kč	● Zvláštní cena Ministerstva pro místní rozvoj ČR	40 000,- Kč
● Bronzová cena POROTHERMu	100.000,- Kč	● Zvláštní cena Státního fondu rozvoje bydlení ČR	30 000,- Kč
● Cena POROTHERMu	50.000,- Kč	● Zvláštní cena Vydavatelství BertelsmannSpringer CZ	15 000,- Kč

Soutěžní podmínky lze získat:

u vypisovatele na adrese:

WIENERBERGER Cihlářský průmysl a.s.
 sekretariát ředitele prodeje a marketingu
 pí. Marcela Prouzová
 a odd. marketingu sl. Dana Loskotová,
 Plachého 28, 370 46 České Budějovice,
 tel.: 038/776 61 11; fax: 038/776 61 15;
 e-mail: info@wienerberger.cz

v sekretariátu soutěže na adrese:

PhDr. Václav Chaloupecký
 - KOMUNIKACE & PROFIT,
 Revoluční 8, budova C, 110 00 Praha 1,
 tel.: 02/21 40 97 00; fax: 02/21 40 97 01;
 záznamník tel.: 02/72 65 95 32;
 e-mail: komunikace.pr@volny.cz
 a na www.wienerberger.cz

Datum odevzdání soutěžních návrhů je 10. srpna 2001.